

# ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ  
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Έπιτροπή

Μ. Δέφνερ, Μ. Βαρνάβας, Θ. Γιαννακόπουλος, Π. Ζούκιος, Α. Βαζιριαντζίκη, Κ. Άσκητόπουλος, Ά. Νικολάου

## Α Σ Χ Ε Μ Α Χ Ι

### ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΧΗΜΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ

Έκυκλοφόρησε τὸ ὀριστικὸν πρόγραμμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συνεδρίου Χημικῆς Τεχνικῆς καὶ τῆς Έκθέσεως Χημικῶν Μηχανημάτων ΑΣΧΕΜΑ ΧΙ, ὀργανουμένων ταυτοχρόνως μεταξύ 14 καὶ 22 Μαΐου 1955 εἰς Φραγκφούρτην Μ. Τὸ Εὐρωπαϊκὸν Συνέδριον Χημικῆς Τεχνικῆς περιλαμβάνει τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπιστημονικο — τεχνικὰς ἐκδηλώσεις: Συνέδριον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Όμοσπονδίας Χημικῆς Μηχανολογίας 1955, Έκθεσις ΑΣΧΕΜΑ ΧΙ Χημικῶν Μηχανημάτων καὶ συσκευῶν, 30ὸν Έτήσιον Συνέδριον τῆς DECHEMA, Γερμανικῆς Έταιρίας Χημικῆς Μηχανολογίας, Συνέδριον τῆς Γερμανικῆς Ένώσεως Χημικῶν (15 Μαΐου) καὶ Συνέδριον τῆς Ένώσεως Γερμανῶν Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν (16 καὶ 17 Μαΐου).

Τὸ Συνέδριον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Όμοσπονδίας Χημικῆς Μηχανολογίας 1955 ὀργανοῦται ἀπὸ 23 ἐπιστημονικο — τεχνικὰς Όργανώσεις, ἀνηκούσας εἰς 13 Εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ ἀποτελοῦσας τὴν Όμοσπονδίαν. Μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνεται ἡ Ένωσις Έλλήνων Χημικῶν καὶ τὸ Τμῆμα Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Τεχνικοῦ Έπιμελητηρίου τῆς Ελλάδος. Εἰς 19 ὀμιλίαις ἐνώπιον τῆς Όλομελείας καὶ 58 ἀνακοινώσεις θὰ πραγματοποιηθοῦν εἰδικοὶ ἐπιστήμονες ἀπὸ 15 χώρας θέματα ἐκ τοῦ μεγάλης περιοχῆς ἐργασίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Όμοσπονδίας Χημικῆς Μηχανολογίας. Ἡ περιοχή αὕτη περιλαμβάνει τὰ ὄργανα, συσκευὰς, μηχανήματα, ὑλικά κατασκευῆς καὶ βοηθητικὰ ὑλικά διὰ τὴν Χημικὴν Έπιστήμην καὶ Τεχνικὴν, καθὼς καὶ τὰς βιομηχανικὰς μεθόδους καὶ ἐφαρμογὰς.

Ἡ σειρά ὀμιλιῶν τοῦ 30οῦ Έτησιοῦ Συνεδρίου τοῦ 1955 τῆς DECHEMA ἀποτελοῦν τὰς ὀμιλίαις τῆς ὀλομελείας τοῦ Συνεδρίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Όμοσπονδίας Χημικῆς Μηχανολογίας.

Ἡ Έπίσημος Συνεδρίασις καὶ ἡ σειρά ὀμιλιῶν τῆς Ένώσεως Γερμανῶν Χημικῶν περιλαμβάνει ἀπονομὴν τιμητικῶν διακρίσεων καὶ 4 συνεδριάσεις ὀλομελείας διαπρεπῶν εἰδικῶν τῆς Χημικῆς Έπιστήμης καὶ Τεχνικῆς.

Εἰς τὸ εἰδικὸν Συνέδριον τῆς Ένώσεως Γερμανῶν Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν θὰ ἀναπτυχθοῦν εἰς σειράν ὀμιλιῶν εἰδικὰ θέματα τῆς Ἡλεκτροτε-

χνικῆς, τὰ ὀποῖα ἔχουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Χημικὴν βιομηχανίαν.

Ἡ Έκθεσις ΑΣΧΕΜΑ ΧΙ, εἰς ὀτι ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ περιεχόμενον, θὰ ὑπερβῆ ὄλας τὰς προηγουμένας ἐκθέσεις ΑΣΧΕΜΑ καὶ θὰ δικαιολογήσῃ καὶ πάλιν τὴν μοναδικὴν τῆς φήμην σχετικῶς πρὸς τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν τῆς διὰ τὴν Χημικὴν Έπιστήμην καὶ Τεχνικὴν. Εἰς 13 μεγάλας αἰθούσας θὰ παρουσιασθοῦν τὰ ἐκθέματα 750 οἰκῶν ἐκ 12 χωρῶν, τὰ ὀποῖα ἀνέρχονται εἰς πολλὰς χιλιάδας συσκευῶν, μηχανῶν, ὀργάνων μετρήσεως καὶ ρυθμίσεως ὑλικῶν κατασκευῆς καὶ βοηθητικῶν ὑλικῶν διὰ τὴν Χημικὴν Έπιστήμην καὶ τὴν Χημικὴν Βιομηχανίαν. Ἡ Έκθεσις καταλαμβάνει καθαρὸν χῶρον ἐκθεμάτων περίπου 50.000 τετ. μέτρων καὶ θὰ εἶναι κατ' αὐτὴν δυνατὴ ἡ συζήτησις πρὸ ἐκάστου ἐκθέματος μεταξύ τοῦ κατασκευαστοῦ καὶ τοῦ χρησιμοποιούντος ἔκαστον ἐξ αὐτῶν.

Έπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ τῆς Έκθέσεως καὶ τοῦ Συνεδρίου ἔχουν ὀργανωθῆ καὶ ἔσπεριναι συγκεντρώσεις, μεταξύ τῶν ὀποίων δύο ἔορταστικαὶ παραστάσεις τοῦ μελοδράματος πρὸς τιμὴν συνόδρων κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Δήμου Φραγκφούρτης. Όμοίως ἔχουν ὀργανωθῆ καὶ ἐπισκέψεις ἐργοστασίων. Ἄνω τῶν 5000 προσωρινὰ δηλώσεις συνόδρων καὶ ἐπισκεπτῶν τῆς Έκθέσεως ἐκ 39 Κρατῶν εἶχον ὑποβληθῆ μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου, ἐκ τῶν ὀποίων διαφαίνεται ἀπὸ τοῦδε ἡ ἐξαιρετικὴ σημασία τῆς Εὐρωπαϊκῆς ταύτης συγκεντρώσεως.

Ἡ εἰς τρεῖς γλώσσας συντεταγμένη Έπετηρίς τῆς ΑΣΧΕΜΑ 1953/55 καὶ ὁ Εὐρωπαϊκὸς Κατάλογος Χημικῶν Μηχανημάτων ἐξ 887 σελίδων εἰς μέγα σχῆμα ἀποστέλλεται δωρεάν πρὸς ὄσους δηλώσουν ἀπὸ τοῦδε συμμετοχὴν εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Συνέδριον.

Ἡ Ένωσις Ἑλλήνων Χημικῶν ὀργανώνει δύο ὀμαδικὰς ἐκδρομὰς πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Έκθέσεως καὶ συμμετοχὴν εἰς τὸ Συνέδριον. Σχετικὴ ἐγκύκλιος ἀπεστάλη πρὸς ἄπαντα τὰ μέλη τῆς Ένώσεως καὶ ἀποστέλλεται τῆ αἰτήσει του πρὸς πάντα ἐνδιαφερόμενον.

ΑΝΤ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

## 3ΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΑΡΤΟΥ ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ

31 ΜΑΪΟΥ—3 ΙΟΥΝΙΟΥ 1955

Υπό την προστασίαν του Όμοσπονδιακού Υπουργείου Γεωργίας και Διατροφής της Βόννης συνέρχεται εν Άμβουργω μεταξύ 31 Μαΐου και 3 Ιουνίου 1955 τὸ 3ον Διεθνές Συνέδριον Ἄρτου πρὸς μελέτην ὄλων τῶν σήμερον ἐνδιαφερόντων θεμάτων τῆς Ἀλευρουργίας καὶ Ἀρτοποιήσεως. Τὰ προηγουμένα αὐτοῦ δύο συνέδρια εἶχον συνέλθῃ ἐν Πράγα καὶ Ρώμῃ. Ἡ Διεθνὴς Ὀργανωτικὴ τοῦ Ἐπιτροπῆ ἐπιδιώκει καὶ ἐν Ἑλλάδι, ὅπως διὰ τὰς ἄλλας χώρας, νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ ὄλους τοὺς εἰδικούς τοὺς ἀσχολουμένους ἐπὶ τῶν θεμάτων ἀπασχολήσεως τοῦ Συνεδρίου, πρὸς συνεργασίαν καὶ συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὰς ἐργασίας του.

Τὰ θέματα μὲ τὰ ὁποῖα θ' ἀπασχοληθῇ τὸ Συνέδριον τοῦτο εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέροντα καὶ καλύπτουν καθ' ὄλην τὴν ἔκτασιν τὸ κεφάλαιον τοῦ σίτου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένων βιομηχανιῶν, τόσον ἀπὸ καθαρῶς ἐπιστημονικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ τεχνικῆς πλευρᾶς.

Πρὸς πληρεστέραν ἐνημέρωσιν τῶν Ἑλλήνων ἐνδιαφερομένων ἀνεφέρομεν ἐν συνεχείᾳ, εἰς γενικὰς γραμμὰς, τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν θεμάτων ἀπασχολήσεώς του :

Α' Σίτος : Προβλήματα καλλιεργείας. Ποιοτικὴ καλλιέργεια. Θέματα ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς. Ἀποθήκευσις καὶ ξήρανσις.

Β' Ἀλευρουργία : Προετοιμασία σίτου πρὸς ἄλεσιν (Konditionierung) καὶ καθαρισμός. Ἄλεσις καὶ κοσκίνισμα, ἀερισμός, καταπολέμησις παρασίτων, ἄλεσις σκληρῶν σίτων. Ἀποφλοίσωσις βρώμης, ὀρύζης κλπ.

Γ'. Ἀνάμικτοι κτηνοτροφαί : Νέα μηχανικὰ μέσα διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν. Χρησιμοποίησις τῶν ὑποπροϊόντων ἀλέσεως. Ἐμπλουτισμός βάσει δεδομένων τῆς φυσιολογίας.

Δ'. Ἄλευρα : Προβλήματα ἀνακύπτοντα κατὰ τὴν βιομηχανοποίησιν τῶν ἀλεύρων.

Ε'. Ἀρτοποιήσις : Νεώτερα τεχνικὴ τῆς ἀρτοποιήσεως. Προβλήματα αὐτῆς ἀντιμετωπιζόμενα διὰ νεωτέρων μεθόδων καὶ τεχνικῶν μέσων.

ΣΤ'. Διατροφή δι' ἄρτου. Ἡ ἀπὸ φυσιολογικῆς πλευρᾶς μελέτη τοῦ θέματος. Νεώτεροι πειραματικὰί ἔρευνοι ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐξαγόμενα συμπεράσματα.

Ζ'. Ἀποθήκευσις, συσκευασία, μεταφορά. Μελέτη τῶν προβλημάτων καλῆς διατηρήσεως, συσκευασίας καὶ μεταφορᾶς τοῦ ἄρτου καὶ τῶν ἀλεύρων βάσει τῶν τελευταίων δεδομένων τῆς ἐπιστήμης.

I. Δ. Κ.

## ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛ. ΧΗΜΙΚΩΝ

13ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως καθηγητῆς κ. Σ. Γαλανός κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Κατ' ἀρχὴν μνημονεύει τοὺς ἀπελθόντας εἰς Κύριον πέντε χημικούς: Σταμάτιος Σπανός, Γεώργιος Τοτόμης, Δημ. Γιάνναρος, Κωνστ. Εὐγενιάδης καὶ Δημ. Ἀρώνης, θανόντας κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελευταίας διετίας. Τηρεῖται ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆ εἰς μνήμην τῶν καὶ μετὰ τὸ «αἰώνια τῶν ἢ μνήμη» προτείνει τὸν κ. Ἄγγ. Μαρανῆ ὡς πρόεδρον τῆς συνελεύσεως. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀρκετοὶ ἀπὸ τὴν αἴθουσαν ἀντιπροτείνουν τὸν κ. Κλ. Βούρβουλη καὶ ἡ προεδρία τῆς συνελεύσεως τίθεται εἰς ψηφοφορίαν. Ἀποφασίζεται ἡ ψηφοφορία νὰ γίνῃ μυστικὴ. Λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτὴν μόνον οἱ ταμειακῶς τακτοποιημένοι ἐναντι τῆς Ε.Ε.Χ. Μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ἀνακοινούται ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἀποτέλεσμα: 92 ὑπὲρ τοῦ κ. Κλ. Βούρβουλη ἔναντι 54 ὑπὲρ τοῦ κ. Ἄγγ. Μαρανῆ καὶ ὁ κ. Βούρβουλης καταλαμβάνει τὴν ἔδραν λέγων τὰ ἀκόλουθα:

**Κλ. Βούρβουλης:** Κύριοι συνάδελφοι σὰς εὐχαρι-

στῶ θερμῶς διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποῖαν μοῦ ἐκάματε. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ προτίμησίς σας αὐτὴ μὲ ἐλύπησεν ὀλίγον, δεδομένου ὅτι ἡ θέσις αὕτη εἶθισται νὰ δίδεται εἰς σεβαστὸν κατὰ τὴν ἡλικίαν πρόσωπον, ἐγὼ δὲ δὲν τὴν ἀπέβαλλον ἀκόμη τὴν κακὴν συνήθειαν, ὅταν εὐρίσκομαι μεταξύ συναδέλφων νὰ λέγω «εμεῖς οἱ νέοι χημικοί». Ἐλπίζω μὲ τὴν βοήθειάν σας νὰ διευθύνω τὴν συνέλευσιν κατὰ τρόπον ἀμερόληπτον, τακτικὸν καὶ δίκαιον καὶ θεωρῶ περιττὸν νὰ σὰς παρκαλέσω, ὅπως ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν διαφόρων θεμάτων, διεξάγεται μὲ ἡσυχίαν χωρὶς ἀντεγκλήσεις καὶ ἐκνευρισμούς καὶ μὲ σεβασμὸν καὶ ἀξιοπρέπειαν πρὸς ὄλους τοὺς ὁμιλητάς, ὡς ἀρμόζει εἰς ἐπιστήμονας.

Μετὰ ταῦτα ὀρίζονται ὡς γραμματεῖς οἱ κ. κ. Ἄντ. Ἀντωνόπουλος καὶ Μένης Δορκοφύκης καὶ ἡ συζήτησις ἀρχίζει μὲ τὸν ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ.

Ὁ Γ. Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. καθηγητῆς κ. Κ. Ἀσκητόπουλος ἀναγινώσκει τὴν Λογοδοσίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου ἔχουσαν οὕτω:

## ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ Ε.Ε.Χ.

13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

Κύριοι Συνάδελφοι,

Καταθέτοντες σήμερα την τιμητικήν έντολήν της Διοικήσεως της Ένώσεως Έλλήνων Χημικών, την οποίαν ἐλάβομεν ἐκ τῶν ἀρχαιρειῶν τῆς 19ης Ἀπριλίου 1953, ἐπιθυμοῦμεν, συμφώνως τῷ καταστατικῷ, νὰ ἐκθέσωμεν ὑμῖν δι' ὀλίγων τὰ πεπραγμένα τῆς διαρρησάσης διετίας καὶ νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς τὰ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸν κλάδον.

Τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον, ἐν παραδειγματικῇ ἀρμονίᾳ καὶ συμπύκνῳ γνώμων ἐργασθέν, κατέβαλλε πᾶσαν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του εἰλικρινῆ προσπάθειαν διὰ νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἐπ' αὐτῷ στηριχθείσας ἐλπίδας τῶν συναδέλφων καὶ κολακεύεται νὰ θεωρῆ ὡς λίαν καρποφόρον τὸ διάστημα τῆς θητείας του. Ἐὰν δέ, παρὰ ταῦτα, ζωτικὰ διὰ τὸν κλάδον ζητήματα δὲν εὔρον τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ προσήκουσαν λύσιν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς λόγους ἀνωτέρους τῆς καλῆς του θελήσεως.

Ἐκ τοῦ διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑνώσεως συσταθέντος καὶ πλήρως ἐνημερωμένου Ἀρχείου μετὰ καρτελλῶν κατὰ μέλη, προκύπτει ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1954 ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Ἑνωσιν 51 νέα μέλη ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 47 εἶναι χημικοὶ καὶ 4 χημικοὶ — μηχανικοὶ. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀπεβίωσαν 5 καὶ ἐξῆλθον τοῦ ἐπαγγέλματος συνταξιοδοτηθέντες 10 συνάδελφοι.

Τὸ σύνολον τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μητρώον τῆς Ε.Ε.Χ. μελῶν ἀνέρχεται ἤδη εἰς 1576. Ἐξ αὐτῶν οἱ 56 εἶναι συνταξιοῦχοι, ἐνῶ δι' ἑτέροισιν 300 περίπου δὲν κατέχουσι ἀπὸ καιροῦ στοιχεῖα. Πολλοὶ ἐκ τούτων ἐτράπησαν πρὸς ἄλλα ἐπαγγέλματα ἢ ἀνεχώρησαν διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Κατὰ συνέπειαν μόνον διὰ 1220 συναδέλφους κατέχουσι στοιχεῖα ὡς πρὸς τὴν ἀπασχόλησίν των, τὰ ὁποῖα ἀναλύονται ὡς ἑξῆς περίπου :

Καθηγηταὶ Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων	35	3%
» Μέσης Ἐκπαίδευσως	25	2%
Χημικοὶ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι εἰς Γ.Χ.Κ. καὶ εἰς διάφορα Ὑπουργεῖα	210	17%
Χημικοὶ Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου	90	7%
Χημικοὶ Βιομηχανίας	580	48%
Ἐλεῦθεροι ἐπαγγελματῖαι κάτοχοι χημικῶν ἐργαστηρίων γενικῶν καὶ οἰνολογικῶν ἀναλύσεων	120	10%
Διάφορα ἐπαγγέλματα καὶ ἄνεργοι	160	13%
Σύνολον	1220	100%

Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ οἱ 140 εἶναι χημικοὶ — μηχανικοὶ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ταμειακῶς ἐν τάξει μελῶν ἀνέρχεται εἰς 612 ἤτοι εἰς 50% περίπου τῶν γνωστῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἐὰν οἱ συνάδελφοι ἐφρόντιζαν νὰ ἐνημερώνουν τὴν Ἑνωσιν περὶ τῶν ἐκάστοτε μεταβολῶν τῆς καταστάσεώς των ὡστε νὰ μὴ ὑπάρχη οἰαδῆποτε ἀοριστία εἰς τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ Μητρώον μας στοιχεῖα. Θὰ ὄφειλον ἐξ ἄλλου νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν Ἑνωσιν καὶ ὅσοι συνάδελφοι δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένοι πρὸς τὸ καλὸν αὐτῶν τούτων τῶν συναδέλφων. Ἡ Διοίκησις τῆς Ἑνώσεως ἐθεώρησεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀδιαφορήσῃ διὰ τὰ συμφέροντα συναδέλφων μὴ ἐγγεγραμμένων ὡσὰκ οἱ ἐξήτησαν τὴν βοήθειάν μας, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ.

Ἡ δρᾶσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Ε.Χ. ἐκπροσωποῦντος τὸ σύνολον τῶν ἐπιστημόνων χημικῶν τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἀναντιρρήτως διττῆ, ἐπιστημονικῆ καὶ ἐπαγγελματικῆ, εἰς τρόπον ὡστε κερωρισμένους ἐν τοῖς ἐπομένοις θὰ ἀναφερθῶσιν οἱ δύο οὔτοι τομεῖς τῆς δράσεως αὐτοῦ.

Πρὶν ἢ ὅμως εἰσέλθομεν εἰς τὴν καθ' ἕκαστον ἀνάπτυξιν τῶν πεπραγμένων εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς τομεῖς, δὲν κρίνομεν ἄσκοπον ὅπως σκιαγραφήσωμεν εἰς ἀδράς γραμμὰς τὴν κατάστασιν τῆς Ἑνώσεως τὴν ὁποίαν ἀντεμετώπισε τὸ Συμβούλιον κατὰ τὴν πρὸ διετίας ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑνώσεως ἐνεφανίζετο ἐκτάκτως κρίσιμος, καθ' ὅσον πλεῖστοι ἀνειλημμένοι καὶ ἐπιτακτικὰ ὑποχρεώσεις παρέμενον ἐκκρεμεῖς, ἢ ἔκδοσις τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ἔθεωρεῖτο ἀνέφικτος, ἢ ἔξωσις τῆς Ἑνώσεως ἐκ τῶν Γραφείων αὐτῆς ἀνεμένετο εἰς ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων ὡς βεβαία καὶ, ἐν δυὶ λέξεσι, τὸ συμβούλιον ἐφοβεῖτο ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἐπέκειτο ἡ διάλυσις τῆς Ἑνώσεως. Μόνον χάρις εἰς εἰς τὴν ἀνταπόκρισιν πλεῖστον μελῶν τῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν αὐτοῖς δραματικὴν ἔκκλησιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀρωγὴν τοῦ Τ.Ε.Α.Χ. ἀπεφεύχθη ὁ κύνδυνος οὔτος καὶ κατωρθώθη, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ ἡ ριζικὴ ἀνακαίνισις τῶν γραφείων καὶ τοῦ ἐντευκτηρίου, ἢ κανονικὴ ἀνὰ δίμηνον ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ καὶ ὁ πλουτισμὸς τῆς βιβλιοθήκης διὰ σειρᾶς νέων πολυτίμων συγγραμμάτων καὶ τεχνικῶν ἐγκυκλοπαιδείων. Θὰ ἦτο παράλειψις, ἐὰν δὲν ἐξεφράζοντο ἅπαξ ἔτι αἱ θερμόταται τοῦ Συμβουλίου εὐχαριστίαι εἰς τοὺς ὄλικῶς καὶ ἠθικῶς συνδραμόντας αὐτὸ εἰς τὴν προσπάθειάν του διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς Ἑνώσεως συναδέλφους καὶ πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Ε.Α.Χ. διὰ τὴν εὐγενῆ των χειρονομίαν.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Συμβουλίου ὡς ἐπισήμου ἐκπροσώπου τοῦ πολυαριθμοῦ κλάδου τῶν ἐπιστημόνων χημικῶν ὑπῆρξε πάντοτε ἀξιοπρεπῆς καὶ ἐδημιούργει ἀτμόσφαιρα κατανοήσεως τῆς συμβολῆς τῶν χημικῶν εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς στάθμης τῆς τεχνικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς κρατικῆς συναντιλήψεως διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ σώ-

ματος. Είς τὰς παραστάσεις καὶ τὰ διαβήματά του πρὸ τῶν διοικούντων ἐξέθεσε πάντοτε τὰ δίκαια τοῦ κλάδου αἰτήματα μετὰ παρρησίας καὶ εὖρεν ἀνεξαιρέτως φιλικὴν ἀτιμώσφαιρα κατανοήσεως. Πλείστα προωθήθησαν οὕτω ζητήματα καὶ ἄλλων ἐδόθησαν λύσεις.

#### Α'. Ἐπιστημονικὴ δραστηριότης.

Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν συγκαταλέγεται σήμερον μετὰ τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν τῆς Europäische Federation für das Chemie-Ingenieur-Wesen, ἑκπρόσωπος αὐτῆς συμμετέχει τιμῆς ἕνεκεν εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς ΑΣΗΕΜΑ, ἑκπρόσωπος ἐπίσης αὐτῆς θὰ παρακάθεται λίαν προσεχῶς ἰσοτιμῶς μετὰ τῶν ἑκπροσώπων 19 ἄλλων Κρατῶν εἰς τὴν Union Internationale de chimie pure et appliquée. Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἐξεπροσώπησε κατὰ τὴν διαρρέουσαν διετίαν τὴν Ἐνωσιν εἰς σειράν ὄλην διεθνῶν χημικῶν συνεδρίων, οὕτως ἡ Ε.Ε.Χ. ἐμφανίζεται διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ προσκήνιον τῶν διεθνῶν χημικῶν συγκεντρώσεων καὶ ὑπολογίζεται σήμερον ἡ Ἐνωσις ὡς φορεὺς συγχρόνου ἐπιστημονικοῦ πνεύματος ἐν τῇ διεθνῇ ἀμίλλῃ.

Κατὰ τὴν διαρρέουσαν διετίαν διεξήχθησαν 12 διαλέξεις ἐνδιαφέροντος περιεχομένου, αἱ πλείσται τῶν ὁποίων κατὰ τὸ ἔτος 1953-54. Ἡ συνέχισις αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1954-55 κατέστη προβληματικὴ λόγῳ τῶν ἐργασιῶν ἀνακαινίσεως τοῦ μεγάλου ἀμφιθεάτρου τοῦ Χημείου, ἐκ τοῦ λόγου δὲ τούτου καὶ τὰ μαθήματα τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς ἐβράδυνον κατὰ πολὺ νὰ ἀρχίσουν. Πρὸς τοὺς ὁμιλητὰς τῶν διαλέξεων ἐκφράζονται ἅπασι ἔτι αἱ εὐχαριστίαι τοῦ Συμβουλίου.

#### Β'. Ἐπαγγελματικὴ δραστηριότης.

Τὸ Συμβούλιον συνέχισε τὰς ἐπεμβάσεις του διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν εἰς τὰς βιομηχανίας εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἐνθα κατηγγέλη καταστρατήγησις τοῦ νόμου τούτου.

Δι' ἐπανειλημμένων παραστάσεων ἔπεισε τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ διορισμοῦ χημικῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει καί, ὡς διὰ τοῦ τύπου ἀνεκοινώθη, κατετέθη σχετικὸν νομοσχέδιον πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν. Τὸ θέμα ὅμως τοῦτο, γνωσθὲν, προεκάλεσεν, ὡς ἀνεμένετο, σοβαρωτάτην ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως Φυσικῶν καὶ ἄλλων ἐνδιαφερομένων. Ὁ κατατοπισμὸς τῶν ἀρμοδίων ἐν τῇ Κυβερνήσει καὶ τῇ Βουλῇ ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου εἶναι συνεχής.

Τὸ Συμβούλιον ἐνεργῶς ἐπενέβη ἐπὶ τῆς ὄλης ἀπαραδέκτου, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπικινδύνου προσπάθειας διαβρώσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ χημικοῦ ὑπὸ τῶν γεωπόνων ἐν ταῖς γεωργικαῖς βιομηχανίαις. Δι' ἐγγράφων καὶ διαβημάτων ἐτονίσθησαν τὰ ἀπαράγραπτα ἐν προκειμένῳ δικαιώματα τῶν χημικῶν καὶ ἐπεζητήθη ἡ ἐπέμβασις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀτόπου τούτου.

Ἀναλόγου φύσεως ἐπέμβασιν διενήργησε τὸ Συμβούλιον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου πρὸς νομοθετικὴν κατάργησιν διατάξεως παρεισφυσάσης εἰς τὸν Ὄργανισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, δι' ἧς

δημιουργεῖται διαφορισμὸς μετὰ τῶν χημικῶν καὶ χημικῶν-μηχανικῶν. Παρόμοια ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐγένετο καὶ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Δημοσίων ἔργων.

Τὸ θέμα τῆς στενωτέρας συνεργασίας τῆς Ἐνώσεως μετὰ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐμφανιζομένων γενικῆς φύσεως τεχνικῶν ζητημάτων καὶ συσφίξεως τῶν σχέσεων μετὰ τῶν δύο μεγαλυτέρων τεχνικῶν τῆς χώρας Ὄργανώσεων, παραμένει εἰσέτι ἀνοικτόν. Τοῦτο, διότι δὲν διευθετήθη ἀκόμη ἡ ὑπαγωγή τῶν γεωπόνων καὶ δασολόγων εἰς Τ.Ε.Ε., γεγονός τὸ ὁποῖον ἐτέθη ὡς προϋπόθεσις διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν μεθ' ἡμῶν διαπραγματεύσεων.

Ἡ θέσις τοῦ Δ.Σ. ἔναντι τοῦ ζητήματος τῆς ὑπογραφῆς τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων εἶναι εἰς τὴν Συνέλευσιν γνωστὴ ἐκ τῆς λογοδοτήσεως τῆς παρελθούσης Γενικῆς Συνελεύσεως. Ἡ σημερινὴ θέσις τοῦ ζητήματος ἐκτίθεται εἰς τὸ προτελευταῖον τεύχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», δηλαδή ὅτι ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας παρέπεμψε τὴν μὴ κυρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προκατόχου του Ὑπουργοῦ σύμβασιν, ὁμοῦ μετὰ πλήθους ἄλλων συμβάσεων, εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπὴν, ὅπου καὶ ἐκκρεμεῖ εἰσέτι.

Δὲν θεωρεῖται ἄσκοπον νὰ ἀναφερθῇ ἐνταῦθα, ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον συνειργάσθημεν ἐπανειλημμένως μετὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ Τ.Ε.Α.Χ. πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ συντονισμοῦ τῆς δράσεως ἀμφοτέρων τῶν Ὄργανώσεων διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον.

Κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως ἀνασυστήθη ὁ Σύλλογος Χημικῶν-Βιολόγων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς μελέτης τοῦ ὅλου θέματος τῶν βιοχημικῶν καὶ τῆς συντάξεως τοῦ σχετικοῦ πορίσματος ὅπερ ὅμως μέχρι σήμερον δὲν ὑπεβλήθη.

Τὸ Συμβούλιον ἠσχολήθη ἐπίσης μετὰ πολλὰ ἄλλα μικροτέρας σημασίας ζητήματα, διὰ τὰ ὁποῖα εὐχαρίστως δύναται νὰ παράσχη πληροφορίας εἰς τοὺς τυχόν ἐνδιαφερομένους.

Μὲ τὴν δρᾶσιν ταύτην, ἱκανοποιητικὴν διὰ πολλοῦς, ἀπογοητευτικὴν διὰ περισσοτέρους, τὸ Συμβούλιον συνεπλήρωσε τὸν χρόνον τῆς θητείας του καὶ καταθέτει σήμερον εὐχαρίστως τὴν ἐντολήν. Τὸ ἔργον τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. εἶναι ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ λίαν ἄχαρι. Τὸ στυγνὸν καὶ συνεχὲς οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον, τὰ ἐν πολλοῖς διϊστάμενα συμφέροντα τῶν διαφόρων ἐιδικότητων τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ χημικοῦ, ἡ κομπορρήμων διάθεσις κατὰ τὰς Συνελεύσεις διὰ τὴν εὐκολον καὶ ἐν πολλοῖς ἀνεδαφικὴν κριτικὴν, ἡ ἀδιαφορία τῶν πλείστων ἐκ τῶν συναδέλφων οὐχὶ διὰ συνεργασίαν ἢ συμμετοχὴν εἰς τὰς εὐθύναις, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν τὴν στοιχειώδη ὑποχρέωσιν τῆς καταβολῆς τῆς συνδρομῆς των, ἀπογοητεύει καὶ τὸν ἐνθουσιωδέστερον ἀκόμη ὑποστηρικτὴν τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἐπιστημονικοῦ τούτου Σωματείου.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἀποσυρόμενα μετὰ πλουσίαν πείραν ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ἀναμειξέως των εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐνώσεως, καλοῦν τοὺς ἔχοντας ὄχι μόνον τὴν εὐγενὴ φιλοδοξίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενον ἐλευθέρων χρόνον, νὰ τοὺς διαδεχθῶν, εὐχόμενοι εἰς αὐτοὺς ὅπως εἶναι εὐτυχέστεροι αὐτῶν εἰς τὰς πραγματοποιήσεις των διὰ τὸ γενικὸν τοῦ κλάδου καλόν.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ Δ.Ε. ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δ.Ε. τῶν Χημικῶν Χρονικῶν κ. Μιλτ. Βαρνάβας ἀναγινώσκει τὴν λογοδοσίαν ἔχουσαν οὕτω :

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν καταθέτουσα σήμερον τὴν ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἐντολήν, εὐχαρίστως γνωρίζει εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι ἐξηκοθὺθησέ τὴν ἀνά δίμηνον τακτικὴν ἔκδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ, παρὰ τὴν δυσχερῆ οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑνώσεως.

Ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος Οἰκονομικοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν ἐμφαίνεται ὅτι, λόγῳ τῆς δυσχεροῦς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑνώσεως, τὰ Χημικά Χρονικά δὲν ἔλαβον ὀλόκληρον τὴν εἰσφορά τὴν ὁποῖαν ἐδικαιοῦντο ἦτοι τὸ ἓν τρίτον τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν πρὸς τὴν Ἑνωσιν. Τὸ δημιουργηθὲν οὕτω ἔλλειμα ἐκαλύφθη ἐκ τῶν εἰσπραξεῶν ἀπὸ δημοσιευθείσας διαφημίσεις, τὰς ὁποίας ἐπέτυχεν ἡ Δ. Ε. μετὰ τὴν συνεργασίαν καὶ ἄλλων συναδέλφων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ Δ. Ε. παρακαλεῖ τοὺς συναδέλφους νὰ βοηθήσουν, τὴν μέλλουσαν νὰ ἐκλεγῇ νέαν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν, μετὰ τὴν χορηγήσιν διαφημίσεων εἴτε τῶν ἰδίων τῶν ἐπιχειρήσεων, εἴτε τῶν ἐπιχειρήσεων ὅπου ἐργάζονται. Οὕτω θὰ καταστῇ ὄχι μόνον εὐχερεστέρα καὶ ἀριωτέρα ἡ

ἔκδοσις τοῦ Περιοδικοῦ, ἀλλὰ ἐμμέσως θὰ ἐνισχυθῇ καὶ ἡ Ἑνωσις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσιευθεῖσαν ὕλην εἰς τὸ Περιοδικόν, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ, λόγῳ τοῦ περιορισμένου ἀριθμοῦ τῶν ἀποσταλείσων πρωτοτύπων ἐργασιῶν, ἐπιστημονικῶν ἄρθρων καὶ περιλήψεων ἐκ τοῦ ξένου τύπου, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἶναι ὅσον αὕτη θὰ ἐπεθύμη ἐκλεκτικὴ. Εὐρέθημεν δυστυχῶς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δημοσιεύσωμεν ἀρκετὰς ἐργασίας καὶ ἄρθρα περιορισμένου ἐνδιαφέροντος, λόγῳ ἐλλείψεως καταλληλοτέρων. Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συναδέλφων διὰ τὴν συγγραφὴν ἄρθρων καὶ δημοσιέυσιν ἐργασιῶν ἐξακολουθεῖ δυστυχῶς νὰ ὑστερῇ ἐν σχέσει μετὰ τὴν προπολεμικὴν ἐποχὴν.

Τὸ ἐπίπεδον τοῦ Περιοδικοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς δημοσιευομένης ὕλης. Ταύτην ὅμως ἀποστέλλουσι τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως, ἡ δὲ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἀπὸ τὴν ὑπάρχουσαν τὴν, κατὰ τὴν γνώμην τῆς, καταλληλοτέραν.

Συχνάκις καθυστέρησεν ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Περιοδικοῦ λόγῳ ἐλλείψεως ὕλης.

Εὐχόμεθα, κύριοι συνάδελφοι, ὅπως, ἡ μέλλουσα νὰ ἐκλεγῇ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ, εὐρεθῇ εἰς καλυτέραν ἀπὸ ἡμᾶς θέσιν, τόσον διὰ τὴν ἐκλογὴν καταλλήλου ὕλης ὅσον καὶ διὰ τὰ μέσα πού ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν τακτικὴν ἔκδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ.

Ἀκολουθῶς ἐγκρίνεται ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς ὡς ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.

Καθορίζεται ὡς ἡμέρα ἀρχαιρεσιῶν Δ.Σ. κτλ. ἡ 3ῃ Ἀπριλίου 1955.

Ἐκλέγεται ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ Ἀρχαιρεσιῶν ἐκ τῶν κ. κ. Καρατζῆνη, Λεμπέση, Παπαδοπούλου, Μπακόλα καὶ Δίδων Κουράκου καὶ Μαργωμένου.

Πρόεδρος συνελεύσεως, Ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς συνελεύσεως ἂν πρέπει νὰ τεθοῦν περιορισμοὶ εἰς τὸν χρόνον ἐκάστου ὀμιλητοῦ.

Ἐγκρίνεται πρότασις τοῦ κ. Γ. Πανοπούλου ὅπως οἱ ὀμιληταὶ εἶναι ἐλεύθεροι καὶ ἐξαντλοῦν τὰ θέματα τῶν ἀνευ χρονικοῦ περιορισμοῦ, εἰς περιπτώσιν δὲ κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ χρόνος δὲν μᾶς ἐπιτρέψει τὴν τακτικὴν αὐτὴν νὰ γίνῃ παράκλησις εἰς τοὺς ρήτορας ὅπως κατὰ τὸ δυνατόν συντομεύσουν τὴν ὀμιλίαν των.

Ἀκολουθῶς ἐγγράφονται ὀμιληταί. Πρῶτος ζητεῖ τὸν λόγον ὁ κ. Παρασκευουλᾶκος.

**Φρ. Παρασκευουλᾶκος :** Προτοῦ ἀρχίσω τὴν κριτικὴν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεώς μας κατὰ τὴν διαρεύσανσαν διετίαν, θεωρῶ πρωτίστως ὑποχρέωσίν μου ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Νέας Ἀναγεννητικῆς κινήσεως ὅλων τῶν συναδέλφων (Παλαιῶν—Νέων) νὰ ἀνασκοπήσωμεν τὴν σημερινὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρίσκονται οἱ Χημικοὶ τόσον ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ ὅσον καὶ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ. Ἡ σημερινὴ Γ. Συνέλευσις θὰ ἦτο ὠφελιμώτερον νὰ ἠσχολεῖτο μετὰ τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως

τῆς καταστάσεως ταύτης τῆς Ἑνώσεως τῶν Χημικῶν παρὰ μετὰ τὴν Λογοδοσίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁποῖα Λογοδοσία συνετάχθη ὁμολογουμένως μετὰ μεγάλην προσοχὴν ὥστε νὰ περιέχωνται ἐν αὐτῇ σχήματα λόγου, μελέται, κατευθύνσεις, προσπάθειαι, ἐνέργειαι ἀλλὰ στερουμένων τῶν ἔργων.

Δὲν ἤλθομεν ἐδῶ διὰ νὰ ἀρχίσωμεν τὴν ἐκ προθέσεως γκρίνιαν (ὡς εἶχεν τονίσει συνάδελός τις) μετὰ τὸ Δικὸν Συμβούλιον, οὔτε αἰσθανόμεθα καμμίαν ἔχθραν πρὸς αὐτό, ἀλλὰ ἤλθομεν ἐδῶ μετὰ ἀγαθὴν προθεσίαν διαπνεόμενοι μετὰ τὴν θέλησιν καὶ θερμὴν ὅπως προσπαθῶμεν ἀπὸ κοινοῦ ὅλοι οἱ συνάδελφοι, παραβλέποντες μερικὰ πράγματα νὰ ἐπιλύσωμεν τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν Ἑνωσιν ἡμῶν, καὶ οὕτω τὸ ἔργον τῆς Γ. Συνελεύσεως ἀποβῇ ἐποικοδομητικόν.

Κύριοι Συνάδελφοι.

Σήμερον εὐρισκόμεθα εἰς τὸ μέσον τοῦ 20οῦ αἰῶνος, τοῦ αἰῶνος τοῦ ἀτόμου, σήμερον πού ὅλος ὁ τεχνικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος Χημικοὶ—Μηχανικοὶ—Γεωπόνοι κλπ. ἐπεδόθησαν μετὰ ἐνθουσιασμόν καὶ πίστιν εἰς τὸ νὰ ἀνοικοδομηθοῦν τὰ ἐρείπια ἐπεδόθησαν προσέτι εἰς γενικώτερα παραγωγικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀνασυγκροτοῦν τὴν χώραν ὡς εἶναι τὰ διυλιστήρια πετρελαίου, ἐργοστάσιον ἀζώτου, ἐξηλεκτρισμὸς κλπ.

Σήμερον ὁ κλάδος τῶν Χημικῶν εἰς τὸν ὁποῖον ἡ κοινωνία ἔχει ἐμπιστευθῇ τὴν ἐκμετάλευσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν τῆς Χώρας πηγῶν τοῦ ὁποῖου κλάδου ἡ συμβολὴ εἶναι λίαν ἐκδηλὸς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑθνικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομίας ἐπαγομένη μείζονα ἱκανοποίησιν τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν καὶ ἀνύψωσιν τῆς στάθμης τοῦ πολιτισμοῦ, ἐργαζόμενος—ὁ κλάδος τῶν Χημικῶν,—ἀκαταπονήτως ὑπὸ

συνθήκας κατ' έξοχην δυσμενείς και άνθυγιεινάς δέν έτυχε μέχρι σήμερα της δεούσης μερίμνης και προστασίας.

Έμεις οί Χημικοί πού δώσαμε τó παρόν κατά τó 1940—1941 έμεις πού έθυσιάσθημεν κατά την κατοχήν, έμεις πού πολεμήσαμε κατ'ά τ'ά έτη 1947—50 τόν έχθρόν της Έλλάδος (Συμμορίτην) έμεις ó τόσον παραγωγικός κλάδος της Έθνικής μας Οικονομίας, έμεις οί τεχνικοί Σύμβουλοι της έκάστοτε Κυβερνήσεως, έμεις σήμερα είμεθα ή πλέον παραμελημένη τάξις.

**Άνεργεία** Μαστίζει την τάξιν τών Χημικών και της όποίας άνεργίαν δέν εύρέθη άκόμη ή τροχοπέδη. Πλείστοι τομείς υπάρχουν άν θελήσομεν όλοι από κοινού νά έργασώμεν ή στάθμη της άνεργίας θά κατέλθη εις έν λογικόν επίπεδον.

Ό θεσπισθείς νόμος περί άναγκαστικής προσλήψεως Χημικών έν ταίς βιομηχανίαις καταδεικνύει τρανώτατα πόσον οί πλείστοι τών βιομηχάνων του τόπου μας άγνοούσαν ότι την τελειοποιήσιν της ποιοτικής και ποσοτικής άποδόσεως έν τη βιομηχανία έπιφέρει ή έπιστήμη διά του χημικού τόσον πρός όφελος του βιομηχάνου όσον και της Έθνικής Οικονομίας της χώρας μας.

Λόγω της νοοτροπίας ταύτης του Βιομηχάνου ó Χημικός έστερημένος πάσης πρωτοβουλίας δράσεως έν τη άναπτύξει της βιομηχανίας εύρίσκεται πρό του λυπηρού φαινομένου νά είναι ó τελευταίος άξων του τροχού έν τῷ έργοστασίῳ και ó ρομπότι του Βιομηχάνου.

Η πλημμελής νομοθεσία ή ύφισταμένη διά τόν κλάδον μας εις την ένασκήσιν του έπαγγέλματος του Χημικού, έν αντιθέσει πρός άλλους έπιστημονικούς κλάδους τών όποιων ή νομοθεσία πλειστάκις άπησχόλησε την κρατικήν μερίμναν διά της έπεξεργασίας ειδικών επαγγελματικών νόμων και της κωδικοποίησεως των έπιβάλλει ίνα ληφθῆ άνάλογος μερίμνα και διά τούς Χημικούς καταρτιζομένου καταλλήλου κώδικος.

Άλλοι τομείς εις τούς όποιους έδει πρός μακρόν χρόνον νά είχομεν στρέψει τó ενδιαφέρον μας πρός άπορρόφηση τών άνέργων Χημικών είναι οί της Βιοχημείας, Άγορανομίας και της Έκπαιδεύσεως.

Τό Δ.Σ. κατ'ά την διαρρεύσαν διετίαν ούδέν έξ όλων αυτών τών ζητημάτων προώθησεν θετικῶς.

Ός πρός τόν έλεγχον τών Βιομηχανιών υπάρχουν πλείστοι όσαι Βιομηχανίαι αίτινες δέν άπασχολοῦν άκόμη Χημικούς.

Ός πρός τó εκπαιδευτικόν δέν ήδύνατο δυστυχῶς νά τó προωθήσῃ καθ' ότι οί διοικούντες είχον διάφορον γνώμην ήμῶν και μεταξύ των καθ' ότι ήτο δύσκολον θέμα διά τó Δ.Σ.

Πάντα ταύτα έλέχθησαν κατ'ά την Γ. Σ. της 8ης Ιουλίου 1954.

Ό καθηγητής κ. Γαλανός Πρόεδρος του Δ. Σ. έλεγε: (τόμος 19 Β' 1954 σελ. 38). «Είμαι δύσκολον θέμα. Έάν ζητήσομεν νά διοριζόμεθα οί Χημικοί εις την εκπαίδευσιν τότε θά ζητήσουν και οί Φυσικοί νά διορίζωνται εις την Βιομηχανίαν».

Ό κ. Κώνστας άντιπρόεδρος έλεγε: (Τόμος 19 Β' 1954 σελ. 36). Διά δέ τó εκπαιδευτικόν φρονεί ότι εάν θελήσομεν νά πάρωμεν τās θέσεις τών Φυσικῶν τότε και εκείνοι θά διεκδικήσουν θέσεις ιδικάς μας.

**Άσκητόπουλος** ( Γ. Γραμματεὺς έλεγε: τόμος 19 Β' 1954 σελ. 36) Διορισμός Χημικῶν εις την μέσην εκπαίδευσιν ήτο και είναι πάντοτε δυνατός.

Άποτέλεσμα όλων αυτών τών ενεργειῶν ήτο νά διαπιστώνομεν σήμερα ότι άντι ή στάθμη της άνεργίας τών Χημικῶν νά κατέλθῃ έχομεν άνύψωσιν ταύτης διά της προσθήκης εις την τάξιν τών άνέργων και άλλου αριθμοῦ συναδέλφων.

I. Οί άπολυθέντες συνάδελφοι βάσει της άποφάσεως της Κυβερνήσεως περί περιορισμοῦ τών θέσεων τών Δ.Υ. κατ' έφαρμογήν του νόμου 2500.

II. Οί άπολυθέντες και οί μέλλοντες νά άπολυθοῦν βάσει του καταργηθέντος νόμου 118.

III. Φοβούμαι μήπως και ή τροποποίησις του Ένοικιοστασίου θίξει συναδέλφους (έλευθέρους επαγγελματίας τούς κατέχοντας εργαστήρια επί ένσικίῳ).

IV. Οί μη προσληφθέντες ύποχρεωτικῶς παρά τών διαφόρων έπιχειρήσεων συνάδελφοι άνήκοντες εις την κατηγορίαν του νόμου 751 και

V. Η συνεχής έξοδος Χημικῶν από τὰ 3 άνώτερα Ίδρύματα.

Ήθελον ρωτήσῃ τó Σόν Δικόν Συμβούλιον της Ένώσεως ήμῶν τί έπραξεν θετικόν διά τās ως άνω κατηγορίας συναδέλφων ίνα ή στάθμη της άνεργίας τών Χημικῶν κατέλθῃ.

**Συλλογικαί συμπάσεις.** Διά τó θέμα της μισθοδοσίας τών συναδέλφων ἄς μοῦ έπιτραπῆ νά μή έπεκταθῶ διότι σαφή εικόνα της θέσεως του Χημικού από μισθοδοτικής πλευρᾶς δίδει «ó Ταχυδρόμος» της 1-1-55. Κατατάσσει τόν Χημικόν στην κατηγορίαν του Κάλφα (κτίστου με 10 ήμερομίσθια μόνον) και ειδικευμένου έργατου τορναδόρου ὡς και με την νοσοκόμον πτυχιούχον ὄμως !!!

Τό Δ.Σ. της Ένώσεώς μας ένιψε τās χείρας του και παρέδωσεν τó σχέδιον πρός ύπογραφήν εις τόν Σ.Χ.Β. ὡςτε διά την Ε.Ε.Χ. τó θέμα τοῦτο νά είναι ανοικτόν και νά επανέλθῃ ή ένωσις έν καιρῷ εις την βάση τών άποδοχῶν τοῦ 1939. (Τόμος 19 Β' 1954 σελ. 38) πάντα ταύτα έλέχθησαν ὑπό του κ. Γαλανοῦ. Ένα άλλο θέμα τó όποιον θά έπρεπε νά θιγῆ εις την σημερινήν Γ. Σ. είναι τó ζήτημα της Συγκλήσεως του Χημικῶν Συνεδρίου. Έπιρρίπτομεν ὀλόκληρον την ευθύνην διά την ματαίωσίν του εις τó Δ.Σ. Πιστεύομεν ότι ή πρό πολλοῦ χρόνου εξαγγελθεῖσα σύγκλησις του συνεδρίου θά ήτο άπαραίτητος νά πραγματοποιηθῆ διότι θά συνέβαλε τὰ μέγιστα τόσον εις την έπίλυσιν πολλῶν επαγγελματικῶν ζητημάτων όσον και εις την έπιστημονικήν άνύψωσιν του κλάδου.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Προσεπάθησα νά δώσω ὄσο ήδυνάμην εις την σημερινήν Γ.Σ. μίαν μικράν εικόνα τών ζητημάτων πού άπασχολοῦν τόν κλάδον τών Χημικῶν, τὰ όποια ζητήματα δέν έπέλυσεν τó παρόν Δ.Σ. και ὡς άνέφερον εις την άρχήν διά νά άποκαταστήσομεν την θέ-

σιν του Χημικού τόσο εν τη βιομηχανία όσο και εν τη κοινωνία εις σημείον εις δ' ἔδει πρό μακροῦ χρόνου νά εἴχομεν φθάσει καί ὡς ἐκπρόσωπος τῆς νέας ἀναγεννητικῆς κινήσεως τῶν συναδέλφων γενικῶς καί πρὸς τὸ καλὸν ὄλων μας ποιῶ ἐκκλησίαν πρὸς Ὑμᾶς κ.κ. Καθηγητὰς καί πρὸς πάντας τοὺς παλαιοὺς συναδέλφους τοὺς κατέχοντας ἀξιώματα καί περιβεβλημένους μὲ ἀνάλογον κύρος ὅπως παραμερίζοντες πᾶσαν φιλοδοξίαν ἐνωθῶμεν ὅλοι καί προσπαθῶμεν ἀπὸ κοινοῦ πλέον νά ἀποκαταστήσωμεν τὴν Ε.Ε.Χ. ἕνα ἰσχυρὸν συλλογικὸν ὄργανον καί πνευματικὸν κέντρον.

**Χρ. Μαρκόπουλος.** ἤκούσαμεν τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ. Σ. καί διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἀπεγοητεύθημεν, ὁμολογῶ ὅμως ὅτι ἡ ἀπογοήτευσίς ἦτο μικροτέρα αὐτὴν τὴν φοράν, διότι ἤδη ἔχομεν συνηθίσει εἰς αὐτήν. Ἡ ὅλη πολιτεία τοῦ Δ.Σ. κατὰ τὴν διαρρέυσαν διετίαν ἐδείκνυε σαφῶς ὅτι οὐδὲν νέον θὰ προσετίθετο εἰς τὸ τελευταῖον τέταρτον τῆς θητείας του. Ἀπλῶς ἡ ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων ἐξηφάνησε καί τὰ τελευταῖα ἴχνη τῶν ἐλπίδων ποῦ μᾶς ἀπέμειναν.

Τὸ Δ.Σ., κύριοι, προσεπάθησε διὰ μίαν ἀκόμη φοράν νά ἐπιρρίψῃ τὸ βᾶρος τῶν εὐθυνῶν του εἰς τὰς ἐπικρατούσας συνθήκας. Καί εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὅλοι μας σπεύδομεν νά ἐνστερνισθῶμεν αὐτὸν τὸν ἰσχυρισμόν. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νά διαφωνήσω, κύριοι.

Βεβαίως δὲν ἔχω παροπίδας ὥστε νά μὴν βλέπω ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις εἰς τὸν τόπον μας δὲν εἶναι ρόδινη. Ὅλοι μας βλέπομεν ὅτι ἡ πτωχὴ χώρα μας μεταπολεμικῶς διέρχεται μίαν κρίσιν. Ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι αἱ ἀντικειμενικαὶ συνθήκαι εἶναι ὑπαίτιοι διὰ τὴν μὴ λύσιν τῶν προβλημάτων μας. Ἀντιθέτως νομίζω ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις αἱ ἀντικειμενικαὶ συνθήκαι ἦσαν ὑπὲρ ἡμῶν, δὲν προσεπαθήσαμεν ὅμως νά τὰς ἐκμεταλλευθῶμεν.

Καί ἴδου μερικά παραδείγματα :

1) Ὡς πρὸς τὰς συλλογικὰς συμβάσεις: τί ἔγινε σ' αὐτὸν τὸν τομέα; τὸ Δ. Σ. μᾶς εἶπε ὅτι ἄφησε τὸ θέμα ἀνοικτὸ διὰ νά ἐπανέλθῃ ἐν καιρῷ. Δὲν ἔφθασε ἀκόμη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου; Αἱ συλλογικαὶ συμβάσεις ὑπεγράφησαν ὅμως στὰ γνωστὰ γελοῖα ἐπίπεδα. Καί ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι δι' οὗτὸ ὑπαίτιοι εἴμεθα ἡμεῖς ποῦ δὲν ἐνεργήσαμεν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καλλιτέρων ὄρων. Μᾶς εἶπαν ὅτι οἱ βιομηχανοὶ ἀντιδρῶν καί ὅτι τὸ κράτος συνεφώνησε εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν προτεινομένας λύσεις. Ἄς τὸ δεχθῶμεν. Ἀλλὰ παραλλήλως μὲ τὰς ἰδικὰς μας συμβάσεις ὑπεγράφησαν ἄλλαι πολὺ καλλίτεροι. Σὰς δίδω τρία χαρακτηριστικὰ παραδείγματα τοιούτων συλλογικῶν συμβάσεων. Μίαν δι' ἐργάτας, μίαν διὰ τεχνίτας καί μίαν δι' ἐπιστήμονας.

Ἰδου: α) Σύμβασις μυλεργατῶν: ἀναφέρεται εἰς Δελτίον ἐργατικῆς Νομοθεσίας Τόμος 226 σελ. 911, ἀπόφασις 28049/54 ὑπ. ἐργασ. Βασικὸν ἡμερομίσθιον Μυλεργατῶν Γ' τάξεως 60 δρχ.

β. Σύμβασις πρακτικῶν μηχανικῶν: Δ.Ε.Ν. τόμ. 211

σελ. 363 ἀπόφασις 27426/54 ὑπ. ἐργασίας. Κατώτερος μισθὸς ἐργοδηγοῦ Γ' τάξεως 1.200 δρχ.

γ) Ἄμοιβή Δικηγόρων: Δ.Ε.Ν. τόμ. 226, σελ. 907 ἀποφ' 128494/54 ὑπ. Δικαιοσύνης. «Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐλαχίστων ὀρίων ἀμοιβῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, τῶν ἐπὶ παγία περιοδικῇ ἀμοιβῇ παρεχόντων τὰς ὑπηρεσίας τῶν δικηγόρων».

Πάσης φύσεως ἐταιρίαι καί Ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀπασχολοῦσαι ἐργατοῦπαλληλικὸν προσωπικόν, τεχνικόν καί ὑπηρετικόν μέχρι 50 ἄτομα.

Α'. Δικηγόρος παρὰ Πρωτοδικαίς: 1500 δρχ. Δι' αὐτοὺς ὅλους οἱ βιομηχανοὶ δὲν ἀντέδρασαν; Ἡ μήπως ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ὁ στυλοβάτης τῆς ἐπιχειρήσεώς των, ὁ Χημικός, πρέπει νά ἀμοιβεῖται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸν ἐργοδηγόν Γ' τάξεως;

2) Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς Βιοχημείας. Ἄλλη μία διετία παρήλθεν χωρὶς τίποτε τὸ οὐσιαστικόν. Ἡ μόνη ἐπιτυχία τοῦ Δ. Σ.—ἂν μπορεῖ νά λεχθῇ αὐτὸ ἐπιτυχία—εἶναι τὸ ὅτι συνεκάλεσε μίαν σύσκεψιν Βιοχημικῶν μὲ σκοπὸν νά βγῇ τὸ Δ. Σ. Ἀλλὰ τὸ θέμα τῆς βιοχημείας κύριοι δὲν εἶναι μόνον θέμα βιοχημικόν. Τὸ θέμα ἀφορᾷ ὅλους μας καί ἔπρεπε κυρίως τὸ Δ. Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. νά ἐνεργήσῃ διὰ τὴν λύσιν του, διότι ἡ προώθησις του θὰ λύσῃ μερικῶς τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας. Σχετικῶς τὸ Δ. Σ. στὴ λογοδοσία του τῆς 8ης Ἰουλίου 1954 μᾶς εἶπεν:

«Ἦδη ἐλάβομεν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ὅταν τὸ θέμα τῶν ἐργαστηρίων τοῦ Ι.Κ.Α. ἔλθῃ πρὸς συζήτησιν θὰ εἰδοποιηθῶμεν διὰ νά ἀναπτύξωμεν τὰς ἀπόψεις μας».

Τί ἔγινεν ἐπ' αὐτοῦ; Ἐκλήθη τὸ Δ. Σ.; Ἐξέθεσε τὰς ἀπόψεις του; Δὲν ἤκουσα τίποτε ἐπ' αὐτοῦ. Ἐπιτρέπατέ μου λοιπὸν νά σὰς εἰπῶ πῶς ἔχει τὸ ζήτημα τοῦ Ι.Κ.Α.

Ἐπληροφορήθημεν ὅτι τὸ Ι.Κ.Α. συντάσσει νέον κανονισμόν διὰ νά προσληφθοῦν Χημικοί. Τὸ ἀνέφερα ἀμέσως στὸν κ. Ἀντιπρόεδρο ὁ ὁποῖος προθύμως ἐκράτησε σημείωσιν εἰς τὸ ὄπισθεν τοῦ πακέτου του. Δὲν ἤκουσα οὐδὲν ὅμως ἐπ' αὐτοῦ σήμερον.

Ἡ ὑπόθεσις ἔχει ὡς ἔξῃς: Μέχρι σήμερον στὸ Ι.Κ.Α. δὲν προβλέπεται ἡ πρόσληψις Χημικῶν. Καί ἐπειδὴ εἶναι ἀπαραίτητοι προσλαμβάνονται ὡς παρασκευασταί, δηλ. ὡς βοηθητικὸν προσωπικόν, ὡς βοηθοὶ ἰατρῶν. Ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀναγκῶν καί μόνον τὸ Ι.Κ.Α. εἰς τὸν νέον κανονισμόν ποῦ συντάσσει προβλέπει καί τὴν ἴδρυσιν χημικῶν ἐργαστηρίων καί τὴν πρόσληψιν Χημικῶν. Ἡ σύνταξις τοῦ κανονισμοῦ ἀνετέθη εἰς μίαν ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τεσσάρων ἰατρῶν καί ἐνὸς διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ὡς Προέδρου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας κ. Οἰκονόμου. Εἶδομεν τὸν κ. Οἰκονόμου. Μᾶς εἶπεν ὅτι ἡ γνώμη του εἶναι ὅτι τὴν βιοχημείαν πρέπει νά τὴν κάνουν Χημικοὶ καί ὅτι πρὸς τοῦτο προσπαθεῖ νά πείσῃ τὴν ὑπηρεσίαν. Νομίζει ὅτι οἱ χημικοὶ ἀδικοῦνται ἀπὸ τὸ Ι.Κ.Α., μᾶς ἀνέφερε μάλιστα συγκεκριμένως τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Κόντου οὐσιαστικῶς ἰθύνοντος τοῦ ἐργαστηρίου βιοχημείας τοῦ Ι.Κ.Α., ὁ ὁποῖος ἐνῶ καλεῖται στὰ συμβούλια καί ἡ

γνώμη του είναι πάντοτε σεβαστή, έχει τὸν τίτλον τοῦ παρασκευαστοῦ καὶ ἀμοίβεται γλίσχρα. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεφέρθη εἰς τὸν νέον κανονισμόν. Ξεύρετε κύριοι ὑπὸ ποῖον πνεῦμα συντάσσεται; Ὡς ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν πρόσληψιν Χημικοῦ θεωρεῖται ἡ πενταετής προϋπηρεσία (οἰαδήποτε). Δηλαδή κύριε τάδε: Ἐργασθήκατε πέντε χρόνια στὰ κρασιά ἢ κατασκευάσατε ἐπὶ πενταετίαν βαρελόττα γιὰ τὸ Πάσχα; Εἶθε ἱκανὸς τώρα νὰ προσληφθῆτε στὸ I.K.A. ὡς βιοχημικός. Ὅταν ἠρώτησα τὸν κ. Οἰκονόμου τί γνώμη ἔχει ἐπ' αὐτοῦ τὸ Δ. Σ. τῆς ἐνώσεως μου ἀπήντησε ὅτι δὲν ξεύρει δυστυχῶς διότι οὐδέποτε ἀψηχολήθη ὑπ' αὐτοῦ. Λάθος του! Ἐπρεπε νὰ πάη νὰ βρῆ τὸ Δ. Σ. Τώρα βέβαια θὰ μοῦ πῆτε ὅτι ὅταν δὲν πάη τὸ βουνὸ στὸν Μωάμεθ, πάει ὁ Μωάμεθ στὸ βουνό. Αἶ αὐτὰ γίνονται μόνον στὴν Ἁγία Γραφή. Ὅχι στὴν Ἐνωσίν μας.

3) Ὡς πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικόν: Ἐπειδὴ τὸ θέμα εἶναι κάπως πολὺπλοκον καὶ πολλοὶ εἶναι ἀκατατόπιστοι θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἀνατρέξω ἐπ' ὀλίγον εἰς τὸ παρελθόν διὰ νὰ κατατοπισθῶμεν:

Τὸν Αὐγουστον τοῦ 1953 ἐπληροφορήθημεν ὅτι τὸ Ὑπουργ. Παιδείας ζητεῖ τὴν πλήρωσιν 140 θέσεων Φυσικῶν ἐνῶ μόνον 18 προσήλθον. Ἀπευθύνθημεν εἰς τὸν κ. Ἀσκητόπουλον. Τὸν εἶδαμεν εἰς τὸ γραφεῖον του, εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ τοῦ ζητήσαμεν νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τὸν διορισμὸν τῶν Χημικῶν εἰς τὴν μέσην — προσέξατε — γυμνασιακὴν ἐκπαίδευσιν πού καλύπτει καὶ τὰ 90% τῆς μέσης ἐκπαίδευσως εἰς τὴν χώραν μας, καθ' ὅσον εἰς τὰς μέσας ἐμπορικὰς καὶ τὰ πρακτικὰ λύκεια ὑπῆρχεν ἥδη ἀπὸ μακροῦ ἡ δυνατότης διορισμοῦ Χημικῶν, ὅλαι δὲ αἱ θέσεις εἶναι πληρωμένα. Ὅταν ἐγὼ ἤμην μαθητὴς εἰς τὸ Βαρβάκειον πρὸ 15ετίας, εἶχον καθηγητὴν τὸν χημικὸν κ. Γιαννόπουλον, σήμερον δὲ εἶναι ὁ κ. Παπασαράντος. Σὰς μεταφέρω λοιπὸν τώρα εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1954. Εἰς τὴν λογοδοσίαν του τὸ Δ.Σ. διὰ στόματος τοῦ κ. Γεν. Γραμματέως εἶπεν:

«Ἡ μόνη κατεύθυνσις πρὸς τὴν ὁποῖαν διεφάνετο σοβαρὰ ἔλπις ἦτο ὁ διορισμὸς συναδέλφων εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν. Τὸ Δ.Σ. διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν πρὸς τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον προελεῖανε τὸ ἔδαφος καὶ ὑπέδειξε πρὸς τοὺς ἀνέργους συναδέλφους ὅπως ὑποβάλουν σχετικὰς αἰτήσεις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας». Ὅταν ἐγὼ εἶπα ὅτι ἄφ' ἑνὸς τὸ θέμα ἀνεκινήθη ὑφ' ἡμῶν καὶ ἄφ' ἑτέρου οὐδὲν θετικὸν ἔγινε, δὲν ξεύρω ἀκόμη διατί μοῦ εἶπαν ὅτι «ἡ ἐξαγγελθεῖσα ἐκπροσώπησις δεκάδων συναδέλφων, συνεσκότισε τὸ πνεῦμα μου» ὁ δὲ κ. Σκουλάτος ἐπεμβαίνει ὑπὲρ τοῦ Δ.Σ. διὰ νὰ δηλώσῃ ὅτι τὸ θέμα ἐλύθη, καὶ ὅτι μάλιστα με εἰδοποίησε τηλεφωνικῶς εἰς τὸ σπίτι μου διὰ νὰ εἰδοποιήσω τοὺς ἀνέργους συναδέλφους νὰ ὑποβάλλουν αἰτήσεις διορισμοῦ.

Τραγικὴ παρανόησις! Ὁ καυμένος ὁ κ. Σκουλάτος ὠμίλει διὰ τὴν λύσιν τοῦ πρὸ εἰκοσαετίας λελυμένου θέματος τοῦ διορισμοῦ τῶν χημικῶν εἰς τὰ πρακτικὰ λύκεια καὶ τὰς μέσας ἐμπορικὰς σχολὰς. Εἰς τὴν ἰδίαν συνεύλεσιν ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Γεν. Γραμματεὺς ἐκθέτει τὰς ἀπόψεις τοῦ Δ. Σ. λέγων:

«Κατὰ τὴν πλαγίως ἰσχύουσα νομοθεσίαν διορίζονται ὡς Καθηγηταὶ τῶν Φυσικῶν μαθημάτων τῆς Μέσης ἐκπαίδευσως μόνον οἱ πτυχιούχοι τοῦ Φυσικοῦ τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ὅποιοι αὐτὸ τὸ στάδιον ἐκλέγουσιν καὶ δι' αὐτὸ σπουδάζουσιν καὶ μοχθοῦν. Δὲν εἶναι δυνατόν, ἀλλ' οὔτε ἠθικὸν νὰ προσέρχεται ἐπισήμως ἡ Ἐνωσις καὶ νὰ ζητῆ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοὺς Φυσικοὺς τὴν ἐργασίαν των διὰ νὰ τὴν δώσῃ εἰς τοὺς Χημικοὺς οἱ ὅποιοι διάφορον περιεχόμενον σπουδῶν ἐκαλλιέργησαν καὶ ἄλλον προορισμὸν ἔχουν εἰς τὴν ζωὴν των τὴν ἐπαγγελματικὴν Ἄλλὰ τὸ ζήτημα ἐτέθη οὕτως κεκαλυμένον ὑπὸ ὀμάδος νέων Χημικῶν, οἱ ὅποιοι ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν ζητοῦν τὴν κατάληψιν θέσεων καθηγητῶν εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν, διότι θὰ ὑπεχρεοῦντο κατ' ἀρχὰς νὰ διορισθῶν εἰς τὰ Γυμνάσια τῆς Μακεδονίας ἢ ὁπουδήποτε μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ τὸν ἐκτοπισμὸν τῶν Φυσικῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων».

Αὐτὰ τὰ λέγει ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ὄχι Φυσικῶν. Καὶ ἰδοὺ τώρα ἡ ἀλήθεια ἀφοῦ παρήλθε ἓνα ἐξάμηνον ἐκ στόματος τοῦ ἰδίου κ. Γεν. Γραμματέως. Σὰς μεταφέρω εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 8ης Ἰουλίου 1954:

«Διορισμὸς Χημικῶν εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν ἦτο καὶ εἶναι πάντοτε δυνατός εἰς τὰ πρακτικὰ Λύκεια καὶ τὰς Μέσας Ἐμπορικὰς Σχολὰς τοῦ Κράτους καίτοι οὐδεμία σχετικὴ αἴτησις διορισμοῦ ὑπεβλήθη». Καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκθέτουν τὰς ἀπόψεις των πρῶτα ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος: «Διὰ δὲ τὸ ἐκπαιδευτικὸν φρονεῖ ὅτι ἐὰν θελήσωμεν νὰ πάρωμεν τὰς θέσεις τῶν Φυσικῶν τότε καὶ ἐκεῖνοι θὰ διεκδικήσουν θέσεις ἰδικὰς μας εἰς τὴν Βιομηχανίαν». Καὶ μετὰ ὁ σεβαστός μας καθηγητὴς κ. Πρόεδρος: «... Ἐπίσης ἐτέθη ζήτημα Φυσικῶν καὶ Χημικῶν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν. Εἶναι δύσκολον θέμα. Ἐὰν ζητήσωμεν νὰ διοριζόμεθα οἱ Χημικοὶ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τότε θὰ ζητήσωμεν καὶ οἱ Φυσικοὶ νὰ διορίζονται εἰς τὴν Βιομηχανίαν. Ἐπίσης σημαντικὸν κώλυμα εἶναι ἡ μὴ κατάρτησιν τῶν Χημικῶν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν».

Δὲν τὸ καταλαβαίνω ἐγὼ αὐτὸ. Ἄς ἔλθουν οἱ Φυσικοὶ στὴν βιομηχανία. Ποιὸς βιομήχανος θὰ τοὺς πάρῃ καὶ τί θὰ τοὺς κἀνῃ; Διὰ νὰ τοῦ βάρη ὑφάσματα ἢ νὰ τοῦ κατασκευάσῃ ὀδοντόπαστες;

Ὅσο γιὰ τὸ θέμα τῆς καταρτίσεως σὰς ὑπενθυμίζω μόνον ὅτι ἐκ τῶν τριῶν νῦν καθηγητῶν τῆς Φυσικῆς στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν οἱ δύο εἶναι Χημικοὶ.

Ἄς συνοψίσωμεν λοιπὸν τὰ πράγματα: Τὸν Φεβρουάριον τὸ Δ.Σ. λέγει ὅτι τὸ ζήτημα ἐλύθη. Τὸν Ἰούλιον λέγει ὅτι οἱ Χημικοὶ διορίζονται μόνον εἰς τὰς μέσας ἐμπορικὰς καὶ στὰ λύκεια, ὅπως ἀνέκαθεν ἐγένετο, καὶ συγχρόνως δηλώνει τὴν ἀντίθεσιν του διὰ τὸν διορισμὸν στὰ Γυμνάσια.

Ἰδοὺ τώρα ἡ συνέχεια τοῦ ζητήματος:

Τὸ Σον Ὑπουργεῖον Παιδείας ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀναγκῶν καὶ μόνον καταρτίζει νομοσχέδιον δι' οὗ προβλέπεται ὄχι μόνον ὁ διορισμὸς τῶν Χημικῶν στὰ γυμνάσια, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ τούτων διδασκαλία τῶν φυσικῶν μαθημάτων. Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ



γνωρίζω τί ενεργείας έκανε έπ' αυτού το Δ. Σ. Θέλετε να το δεχθούμε ως ιδιικήν του επιτυχία; Έγώ άδυνατώ να δεχθώ ότι άνθρωποι την αντίθεσίν των μελών του Δ. Σ. άφ' ενός έκδηλώνουν την αντίθεσίν των εις το θέμα και άφ' έτέρου ενεργοούν δια το αντίθετον. Έξ άλλου ο κ. Καρασμίνης Δ)τής της μέσης εκπαιδύσεως στο Ύπ. Παιδείας μάς ειπεν ότι το νομοσχέδιον κατηρίσθη υπό των ύπηρεσιών του ύπουργείου «διότι ήμεις θέλομεν να πληρώσωμεν τας κενάς θέσεις». Τα αυτά ειπεν και ο κ. Μουσταφέλλος ιδιαίτερος του Γεν. Γραμματέως του Ύπουργείου κ. Γεωργούλη: «... να καθήσουν στα αυγά τους οι Φυσικοί και να μην ζητούν ότι θέλουν. Άφοϋ δέν πηγαίνουν αυτοί θα πάτε σεις».

Και επειδή το Δ. Σ. ειπε ότι οι Χημικοί δέν θέλουν να διορισθούν εκτός των Άθηνών αναφέρω τα εξής:

Διά της ύπ' αριθ. 3 άποφ. 14-2-55 του Ύπ. Παιδείας διορίσθησαν οι κάτωθι Χημικοί εις Έμπορικάς σχολάς της Κύπρου και της Δωδεκανήσου 1) Καρλάφη Έλένη, 2) Φράσαρης Θωμάς, 3) Καρώνης Βασίλειος, 4) Εϋθυμιάδου Βαρβάρα, 5) Μανωλόπουλος Τριαντάφυλλος και 6) Δουξένης Άναστάσιος. Αιτήσεις ύπάρχουν πολλάί, θέσεις όμως άλλαι στάς έμπορικάς δέν ύπάρχουν. Όταν θα έπιτραπή ο διορισμός στα γυμνάσια θα διορισθούν πολλοί. Διά των άνωτέρω θέλω να καταδείξω ένα πρᾶγμα: Ότι αι άντικειμενικά συνθήκαι πολλάκις ήσαν εϋνοϊκάί, δέν προσπαθήσαμεν όμως να τας εκμεταλλευθώμεν. Και δέν είναι ψέμμα κύριοι εάν ειπούμε ότι ή παθητικότητα μας δέν είναι εναντίον μας μόνον, αλλά και του συνόλου. Σας μεταφέρω στα ύπεροχα λόγια του κ. Κώνστα από το Άρθρον του στο τελευταίον φύλλον των «Χημικῶν Χρονικῶν»:

«Έμποδίσασμε άλλοτε την ίδρυσιν διϋλιστηρίου και καταστρέψασμε την ζαχαροβιομηχανίαν εις τα πρώτα της βήματα δια να μην τυχόν δυσχερανηή ή είσπραξις των φόρων, αλλά έλησμονήσαμεν ότι δια να είσπραχθούν φόροι πρέπει να προηγηθῆ ή δημιουργία πλούτου και ή ίδια νοοτροπία συνεχίζεται και παρεμποδίζει την τεχνικήν ανάπτυξιν της χώρας, ή όποία θα δημιουργήση τον πλούτον. Η τακτική αυτή βαρύνει όλους μας, τους πολιτικούς μας, τους οικονομολόγους μας και τους τεχνικούς επιστήμονας, είτε ανήκουν εις την Κρατικήν μηχανήν, είτε εϋρίσκονται εκτός αυτής. Η πραγματοποιήσις των μεγάλων και βασικῶν βιομηχανιῶν που σας ανέφερα θα μάς έξοικονομήση συνάλλαγμα 150 έκατομ. δολλαρίων ετησίως, θα καλύψη δηλαδή το έλλειμα του έμπορικῶν μας ίσοζυγίου, θα δημιουργήση εργασία δια 100.000 άνέργους και παρασιτούντας συμπολίτας μας, θα μεταμορφώση ὄλην μας την οικονομίαν και όμως δέν γίνεται τίποτε. Πρέπει να εϋρεθῆ τρόπος να άκουσθούν αυτά από ὄλον τον κόσμον. Δέν ὠφελεί να τα λέγωμεν μεταξύ μας, να άγανακτοϋμεν και κατόπιν να πηγαίνωμεν στα σπίτια μας».

Και πάρα κάτω :

«Έπανολαβάνω ότι ή εϋθύνη ήμῶν των τεχνικῶν είναι βαρυτάτη, διότι εἴμεθα εις θέσιν καλλίτερον

από κάθε άλλον να γνωρίζωμεν ποίας εκτάσεως είναι ή χημεία που γίνεται».

Ποιός θα τα κάμη αυτά κ. Κώνστα αν ὄχι ένα επίσημον ὄργανον; Έγώ ο Μαρκόπουλος; Θα ήθελα πολύ, αλλά δυστυχῶς δέν έχω πλάτες.

Κώνστας. Θα άπαντήσω εις τον κ. Μαρκόπουλον. Φωνάζω, κύριοι, αλλά δυστυχῶς είμαι μόνος μου και δέν άκούγομαι.

Μπακόλας. Εἴσθε αντιπρόεδρος της Ε. Ε. Χ. κ. Κώνστα.

Κώνστας. Είμαι Κώνστας.

Μαρκόπουλος. Άς μην κατηγορηθώμεν, κύριοι, δι' έχθρότητα προς το Δ. Σ. Άς μην παρανοηθῆ δια μιαν άκόμη φοράν ο πόθος μας δια καλλιτέρας ήμέρας. Δέν πιστεύω ότι ύπάρχει Χημικός εδῶ μέσα θέλων το κακόν της Ένώσεως. Άλλά δέν άρκει να θέλη κανείς το καλόν. Πρέπει και να πράττη δι' αυτό. Η του Καίσαρος γυνή πρέπει ὄχι μόνον να είναι αλλά και να φαίνεται τιμία. Δι' αυτό έπιρριπτομεν εϋθύνας εις το Δ. Σ. Δέν εδωσε δυστυχῶς δείγματα της καλής του θελήσεως. Ηδράνησε άδικαιολογητάς. Το Δ. Σ. άπέτυχε, κύριοι. Και ελπίζω να μην έπιχειρίση να επαναποτύχη. Τα μέλη των παραμένοντα μακράν της διοικήσεως, θα χάρουν πάντιοτε της εκτιμησεως μας, πόσο μάλλον ο Πρόεδρος του του σεβασμοϋ μας, καθ' ὄσον συνέβαλλε κατά ένα μεγάλο μέρος εις την δημιουργίαν της σημερινής μας επιστημονικής ύποστάσεως. Και ήμεις εἴμεθα επιστήμονες. Άλλά μέχρις εδῶ, κύριοι. Άς κυττάξωμεν τώρα το μέλλον. Το εγγύτατον μέλλον. Και ὄς άνοιξώμεν την άγκάλην μας εις νέον Δ. Σ. το όποιον θα ελθῆ εγγυόμενον την προώθησιν των ζωτικῶν προβλημάτων του κλάδου. Και ὄς εργασθώμεν ὄλοι δι' αυτό.

Πολλάκις μάς κατηγορήσαν ως φαύλους, κομπορημονας, ένθουσιώδεις και φωνασκούντας νέους. Όχι. Δέν ζητοϋμεν τίποτε άλλο από το μακρυνόν έστω πλησίασμα των ὄνειρων μας. Σπουδάσαμε υπό τας χειροτέρας συνθήκας. Κατά την διάρκειαν των σπουδῶν μας συνητήσαμεν τρεις άλλεπαλλήλους πολέμους και υπέστημεν τρεις άλλεπαλλήλους διακοπάς. Άλλ' ή έπιμονή και ή ύπομονή μας ήτο μεγάλη. Δέν εγκαταλείψασμεν ότι αγαπήσαμεν. Δέν έπροδώσαμεν την Χημείαν. Και θέλουν πολλοί να μάς πείσουν σήμερα ότι ή Χημεία μάς προδίδει.

Ποιός από σας δέν έκαμε τα ὄνειρά του; Είχαμε και ήμεις τα ιδικά μας. Διά καθαρώς επιστημονικήν σταδιοδρομίαν! Διά έρευναν!

Βέβαια τα φτερά μας έσπασαν τώρα. Άν ποτε μάς μιλήσουν για κάτι τέτοιο σπεύδουμε να άπαντήσωμε σαν να κάνωμε κάτι κακό «τι' λές άδελφέ; έρευνα; Εγώ είμαι προσγειωμένος τύπος!» Μέσα μας όμως κρυφά καιει ή φλόγα!

Θα με πάρετε για αισθηματία. Είμαι! Και άποτεινομαι στους αισθηματίες Χημικούς. Πιστεύω ότι οι περισσότεροι εδῶ μέσα πρέπει να είναι. Πιστεύω τον χημικόν σαν έναν καλλιτέχνην στο είδος του. Διότι κανείς δέν μπορεί να άρνηθῆ ότι ή Χημεία είναι ίσως ή μόνη δημιουργική επιστήμη.

Καί δὲν ὑπάρχη τίποτε ὑψηλότερον στὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ νὰ μπορῆ νὰ γίνεται αὐτὸς ὁ ἴδιος δημιουργός.

Ἡ παθητικότης μας κύριοι εἶναι ἔγκλημα.

Ἐγκλημα ἐναντίον τῆς ἐπιστήμης ποῦ ἀγαπήσαμε, ἐναντίον ἡμῶν τῶν ἰδίων, ἐναντίον ἐπερχομένων γενεῶν, ἐναντίον τοῦ ἔθνους μας.

**Τοῦτος:** Ὅμιλεῖ ὡς ἐκπρόσωπος 120 συναδέλφων οἱ ὅποιοι πλειστάκις συνελθόντες εἰς τὸ ἐντευκτήριον τῆς Ε.Ε.Χ. συνέταξαν καὶ ὑπέγραψαν τὴν κάτωθι διακήρυξιν

#### ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι χημικοὶ, συνελθόντες εἰς ἀλληπαλλήλους συσκέψεις εἰς τὸ ἐντευκτήριον τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ μελετήσαντες τὴν εἰς τὸν κλάδον τῶν Χημικῶν ἐπικρατοῦσαν κατάστασιν, διεπιστώσαμεν τὰ κάτωθι :

1) Παρὰ τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας τὸ σύνολον τῶν χημικῶν εἶχεν στηρίξει εἰς τὸ ἀπερχόμενον Δ.Σ. κατὰ τὴν πρὸ διετίας ἀνάληψιν τῆς διοικήσεως ὑπὸ τούτου.

2) Παρὰ τὰς ἐπανελημμένας συστάσεις αἰτινες ἐγένοντο πρὸς τὸ Δ.Σ. ὑπὸ τῶν Χημικῶν, τόσον ἀπ' εὐθείας διὰ παρουσιάσεων ἢ ὑπομνημάτων, ὅσον καὶ δημοσίᾳ εἰς τὰς Γεν. Συνελεύσεις.

3) Παρὰ τὸ ὅτι συνάδελφοι προέβησαν εἰς συγκεκριμένας προτάσεις ὡς πρὸς τὴν λύσιν τῶν ἀφορώντων τὸν κλάδον ζητημάτων ὡς τοῦ τῆς βιοχημείας, τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ, τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας, περὶ ἐλέγχου τῶν βιομηχανικῶν κλπ.

4) Παρὰ τὸ ὅτι συνάδελφοι προσεφέρθησαν νὰ βοηθήσουν τὸ Δ. Σ. πλαισιώνοντες τοῦτο δι' ἐπιτροπῶν καὶ ἀναλαμβάνοντες οὕτω συγκεκριμένας εὐθύνas (τὸ Δ.Σ. ἀπέριψε τὴν πρότασιν ταύτην).

Οὐδὲν τῶν ζωτικῶν τούτων προβλημάτων ἐλύθη, ἀντιθέτως δὲ πολλὰ τούτων κατεβαραθρώθησαν, ὡς αἱ Συλλογικαὶ Συμβάσεις καὶ ἡ μεταίωσις τοῦ Συνεδρίου, τὸ δὲ Δ. Σ. ἠδράνησε κατὰ τρόπον ἀδικαιολόγητον, ἐπιρρίπτων πάντοτε τὰ βάρη εἰς τὰς ἐπικρατοῦσας συνθήκας.

Ἀποτέλεσμα τούτων εἶναι ὁ τόσον παραγωγικὸς οὗτος κλάδος συνεχῶς νὰ φθίνει, οὕτω δὲ νὰ ἔχη δημιουργηθῆ διὰ τὸν Χημικὸν κατάστασις ἀπροχώρητος ἣτις ἀποβαίνει τόσον εἰς βάρος αὐτοῦ τούτου τοῦ Χημικοῦ ὅσον καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

#### Διὰ τὰ ὑποκείμενα

Καλοῦμεν τοὺς συναδέλφους εἰς συιαγερόν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς καὶ τὴν λύσιν τῶν ζωτικῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου.

Κηρύσσομεν μίαν ἀναγεννητικὴν προσπάθειαν προσκαλοῦντες ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς συναδέλφους πρὸς ἐξέψωσιν τοῦ κλάδου, διὰ τῆς ἀναδείξεως τοῦ νέου Δ. Σ. τὸ ὁποῖον μὲ τὴν συμπαραστάσιν ὄλων μας θὰ ἐργασθῆ ἀόκνως διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἐνώσεως.

Ἐπίσης ἀναγιγνώσκει τὴν κάτωθι διακήρυξιν τῶν

Χημικῶν Βιομηχανίας Β. Ἑλλάδος ὑπογεγραφομένην ὑπὸ 45 συναδέλφων.

#### ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

##### Χημικῶν Βορείου Ἑλλάδος

Οἱ ὑπογεγραμμένοι Χημικοὶ τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Μακεδονίας-Θράκης, συνελθόντες σήμερον τὴν 9ην Φεβρουαρίου 1955, ἀντηλάξαμεν γνώμας ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως εἰς τὸν κλάδον μας, διαπιστώσαντες δὲ ὅτι :

1) Ἡ Ἐνώσις Ἑλλήνων Χημικῶν δὲν ὑπάρχει ὡς ὄργανον συλλογικὸν ἱκανὸν νὰ προωθήσῃ καὶ νὰ ἐπιλύσῃ τὰ ζωτικὰ ζητήματα ἅτινα ἀπασχολοῦν τὸν κλάδον μας, διότι οἱ διοικούντες δὲν ἔδειξαν πλήρη κανανόησιν τῶν ὑποχρεώσεων των, ἐναντι τῆς ὁλότητος τῶν Χημικῶν καὶ ἄπτονται μόνον τῶν προβλημάτων, ἅτινα δὲν ἐπιλύονται ὅταν ὀρώμεν ταῦτα ἀφ' ὕψηλου.

2) Ἡ ἀντιμετώπισις ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν κατὰ τρόπον μοιρολατρικὸν τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου μας καὶ ἡ ἀποτελεμμάτων τούτων προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν τῶν διοικούντων νὰ συλλάβουν τὸ νόημα τῆς υπάρξεως τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ὡς ὄργανου συλλογικοῦ-ἐπιστημονικοῦ ἀλλὰ καὶ ἐπαγγελματικοῦ ἱκανοῦ νὰ παρακολουθῆ καὶ νὰ ἐπιλύσῃ τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου μας, διὰ μιᾶς συγκεντρωτικῆς ὀργανωμένης Χημικῆς δυνάμεως, ἣτις θὰ τοποθετῆ τὸν Χημικὸν εἰς τὴν ἀρμόζουσα θέσιν εἰς τὴν κοινωνίαν.

#### Ἀπεφασίσσαμεν

1) Νὰ ἐξαγγείλωμεν διὰ τῆς διακηρύξεως ταύτης εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς τῆς ἐπιθυμίας τῆς πλειονότητος τῶν συναδέλφων τῆς Βορείου Ἑλλάδος, νὰ ἐκλεγῆ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. τὸ ὁποῖον νὰ ἀπαρτίζεται ἀπὸ συναδέλφους, οἵτινες θὰ δύνανται νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ ζητήματά μας κατὰ τρόπον ρεαλιστικόν, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχει ἐλπίς φλέγοντα ζητήματα καὶ κυρίως ὅπως ἡ ἀνεργία καὶ ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθῶν νὰ ἐπιλυθοῦν.

2) Νὰ καταβληθοῦν προσπάθειαι διὰ τὴν ταμειακὴν τακτοποίησιν τῶν μελῶν τῆς Ε.Ε.Χ. ἐν Β. Ἑλλάδι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἀκολουθῶς λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Μακρῆς. Κύριοι συνάδελφοι. Ἐξουσιοδοτημένος ἀπὸ τὴν Ἐνώσιν Χημικῶν βιοχημικῶν θὰ προσπαθῶ μὲ λίγα λόγια νὰ κάνω μερικὲς διαπιστώσεις διὰ τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν Χημικῶν καὶ μερικὲς ὑποδείξεις διὰ τὰ μέτρα ποῦ πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς ἀνεργίας καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ Χημικοῦ. Εἶναι πραγματικὰ ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ χώρα μας διατηρεῖ τρεῖς ἀνωτάτας σχολὰς ποῦ τὴν ἐφοδιάζουν κάθε χρόνον μὲ ἕναν ἀριθμὸν Χημικῶν. Θὰ ἦτο ἀναμφιβόλως περισσότερον ἀξιοσημείωτον καὶ ὁ τόπος μας εὐτυχέστερος, ἂν οἱ ἀπόφοιτοι τῶν σχολῶν αὐτῶν ἦτο δυνατόν νὰ εὐρίσκουν κάποια θέσι καὶ νὰ μὴ δημιουργηθῆ ἕνα ἀπόθεμα ἀπὸ ἀνέργους Χημικοὺς ποῦ χρόνον μὲ τὸ χρόνον μεγαλώνει. Θὰ ἦτο κοινοτοπία νὰ παρατηρήσωμε ὅτι ἡ δυνατότης τῆς ἀπασχολήσεως τῶν ἀποφοιτούντων χημικῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς χημείας εἶναι ἀφ' ἑνὸς

συνάρτησις με την ανάπτυξι της βιομηχανίας και της ιδιωτικής και κρατικής έρευνας που την κατευθύνει και άφ' έτέρου με την επιστημονικήν οργάνωσιν της κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής κάθε χώρας. Η Έλλάς δέν εϋτύχισε μέχρι σήμερα ν' αποκτήσῃ αξιόλογη βιομηχανία διότι ποτέ δέν εκδηλώθηκε πραγματικόν ένδιαφέρον διά την ανάπτυξιν τών πλουτοπαραγωγικῶν της πόρων, παρά τό γεγονός ὅτι αἱ πρώται σοβαραί εισηγήσεις εἰς τὰ ζητήματα αὐτά χρονολογοῦνται ἀπό τὰ τέλη ἀκόμη τοῦ περασμένου αἰῶνος. Ἀπό τήν ἐποχήν αὐτήν φωτίζονται φυσιογνωμίαι, ὅπως τοῦ Ὁθωνοῦ Ρουσοπούλου, τοῦ Λεοντίου Οἰκονομίδου, τοῦ Νικ. Κανελλοπούλου κ. ἄ. εισηγήθηκαν τήν ἐκβιομηχάνησιν τῆς χώρας με τήν ἴδρυσιν βιομηχανίας καυστικής σόδας, μεταλλουργίας τοῦ σιδήρου κλπ.

Δυστυχῶς ἡ ἑλληνική οἰκονομία καί ὕστερα ἀπό μισόν αἰῶνα πού ἐπέρασε ἀπό τότε, διά διαφόρους λόγους δέν κατώρθωσε νά ἀποκτήσῃ τήν διάρθρωσιν ἐκείνην πού θά μπορούσε νά κάμῃ τήν χώραν μας βιώσιμον.

Πολλοί ἐλπίσαμεν ὅτι τό πέρας τοῦ παγκοσμίου πολέμου θά ἦταν ἕνας σταθμός εἰς τήν ανάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. Πολλά ἐγράφησαν καί πολλοί ἐξαγγελίαί ἔγιναν ἀπό τό ἐπίσημον Κράτος διά τήν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας καί τήν ἐκβιομηχανοποίησιν της με τήν πραγματοποίησιν τεχνικῶν καί βιομηχανικῶν ἔργων μεγάλης πνοῆς, ὅπως τὰ μεγάλα ἐγγειοβελτιωτικά ἔργα, ὁ ἐξηλεκτρισμός τῆς χώρας, ἡ βιομηχανία τοῦ ἀζώτου, τοῦ Ἀργιλίου ἢ τῆς ἄλουμίνης, ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας με τήν συστηματικήν καί ἔντονον μηχανικήν καλλιέργειαν κ.τ.λ. Δυστυχῶς ἀσήμαντα ἀπό τὰ ἐξαγγελθέντα ἐπραγματοποιήθησαν τὰ δέ ὑπόλοιπα φαίνεται ὅτι εἶναι ἕνα ὠραῖο ὄνειρο πού δέν θά γίνῃ πραγματικότης τουλάχιστον στό προσεχές μέλλον.

Εἶναι ἡ ἀλήθεια ὅτι ἡ Έλλάς τουλάχιστον σέ πινακίδες δέν ὕστερεῖ σέ ἀνώτατα πνευματικά ἱδρύματα καί ἐρευνητικά ἐργαστήρια καί Ἰνστιτοῦτα.

Πρό ἐνός καί ἡμίσεως χρόνου περίπου ἀπέκτησε καί Κέντρον Παραγωγικότητος ὡστε εἰς τίτλους τουλάχιστον, νά μὴν ὕστερεῖ ἀπό τὰς ὑπολοίπους ἀνεπτυγμένας χώρας τῆς Εὐρώπης. Θά μπορούσε ὅμως νά ἐρωτήσῃ κανεῖς τί προσφέρουν ὅλα αὐτά τὰ ἱδρύματα εἰς τήν ανάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας καί τήν βελτίωσιν τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν.

Καί ἡ προχειροτέρα ἀκόμη ἔρευνα τῆς κρατικῆς κοινωνικῆς ἀντιλήψεως εἰς τὰ ζητήματα τοῦ ἐλέγχου τῶν τροφίμων τῶν φαρμάκων καί τῶν ἀντικειμένων κοινῆς χρήσεως παρουσιάζει ἀλληλοσυγκρουομένας ἀρμοδιότητας, ἔλλειψιν συντονισμένης ἐργασίας, σύγχυσιν, ἀλλά τό κυριώτερον καί χαρακτηριστικήν ἀνεπάρκειαν τῆς κρατικῆς μηχανῆς εἰς τήν ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινωνικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. Ὑπό τὰς συνθηκὰς αὐτάς, δηλαδή τῆς περιορισμένης καί ὑποτυπῶδους βιομηχανίας, τῆς ἐλλείψεως πραγματικῆς καί συντονισμένης ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης, τῆς σχεδόν ἀνύπαρκτης μέριμνας εἰς τὰ ζητήματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς καί ἐθνικῆς οἰκονομίας, διερωτᾶται κανεῖς πρὸς ποῖον σκοπὸν ἀποφοιτοῦν κάθε χρόνο τόσο

χημικοὶ καί ποῖον λόγον ἐξυπηρετεῖ ἡ ὑπαρξις τριῶν ἀνωτάτων σχολῶν Χημείας.

Ὁ Χημικός πού ἀπασχολεῖται εἰς τήν Ἑλληνικήν Βιομηχανίαν εἰς τό μεγαλύτερον μέρος αἰσθάνεται ὅτι εἶναι ἕξω ἀπό τήν ἐπιστήμην του. Ἡ συνήθης ἀσχολία του εἶναι ἡ τοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου πού διεκπεραιώνει διάφορα ζητήματα στήν περίπλοκο κρατική μηχανή ἢ ἐνός ἀπλοῦ λαμποράντη πού ἀσχολεῖται με ἐργαστηριακὰς ἐργασίας τὰς ὁποίας ἄλλοῦ ἐκτελοῦν ἐμπειρικοὶ βοηθοὶ ἢ ἀπόφοιτοι ἀπό μέσες σχολές. Θά μπορούσε ἀκόμη νά παρατηρήσῃ κανεῖς ὅτι ὁ χημικός προσλαμβάνεται στίς ἑλληνικὰς βιομηχανίας ὄχι διότι θεωρεῖται χρήσιμος στήν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔργου του, ἀλλά διότι εἶναι ὁ φθηνότερος ὑπάλληλος ἀνωτέρας κατὰ τεκμήριον μορφώσεως.

Εἰς τὰ κρατικά ἐργαστήρια καί τὰ ἐρευνητικά μας ἱδρύματα ἡ κατάστασις δέν παρουσιάζει καλλιτέρη ὄψιν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πολλὰ ἐρευνητικά ἱδρύματα ἀπέκτησαν τὰ τελευταῖα χρόνια ἀξιόλογο ὄπλισμό, καμμία ὅμως μέριμνα δέν ἐσημειώθηκε διά νά ἀποκτήσουν κατάλληλο καί ἀρκετὸ τεχνικὸ προσωπικὸ γιά τήν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔργου τους. Ἐνας μεγάλος ἀριθμὸς ἐπιστημόνων ἐργάζεται στὰ ἱδρύματα αὐτὰ με προσωρινὴ σύμβασιν ἢ ὡς ἡμερομίσθιοι. Συντονισμὸς δέν ὑπάρχει στὸ ἔργο τους καί ὅπως εἶναι ἐπόμενο οὐσιαστικὰ τίποτε δέν μπορεί νά περιμένει κανεῖς ἀπ' αὐτά.

Τὸ κακὸ ὅμως δέν περιορίζεται στίς διαπιστώσεις αὐτὰς πού λίγο μόνο φωτίζουν τήν εἰκόνα πού παρουσιάζεται στούς τόσο σημαντικοὺς αὐτοὺς τομεῖς τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ἄλλὰ τί γίνεται με τὸν ἐλεύθερον ἐπαγγελματίαν χημικόν; ὁ περιορισμένος ἀριθμὸς θέσεων εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἡ ἐπαγγελματικὴ στενότης ἡ ὁποία παρουσιάζεται εἰς τὸ ἔργον τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, ὁ κάθε εἴδους ἀθέμιτος ἀνταγωνισμὸς, ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία τῆς χώρας πού προέρχεται ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν διαρθρώσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἔχουν δημιουργήσει μίαν κατάστασιν ἀσφυκτικὴν διὰ τὸν ἐλεύθερον ἐπαγγελματίαν χημικόν. Ἄλλὰ οἱ δυσχέρειες πού δημιουργοῦν ὅλοι οἱ προηγούμενοι παράγοντες στήν ἀσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ χημικοῦ καί τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χημείας στὴ χώρα μας δέν εἶναι οἱ μοναδικές. Ἡ ἀνυπαρξία κατευθυντηρίου καί συντονιστικῆς γραμμῆς ἀπὸ μέρους αὐτοῦ τούτου τοῦ κράτους εἰς τὰ ζητήματα τῶν ἐπιστημονικῶν ἐφαρμογῶν καί γενικὰ εἰς ὅλας τὰς ἐπιστημονικὰς ἐκδηλώσεις τῆς χώρας ἔχουν προκαλέσει σύγχυσιν καί σύγκρουσιν ἀρμοδιοτήτων.

Ὁ γεωπόνος ἐκτοπίζει τὸν χημικόν διότι ἀντιγράφον ἐκεῖνο πού γίνεται εἰς ἄλλην χώραν, πιστεύει ὅτι εἶναι καί χημικός καί ὅτι εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του ὑπάγεται ὁ ἔλεγχος κάθε γεωργικῆς βιομηχανίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων καί τῶν γεωργικῶν φαρμάκων.

Ἐχει ἀρχίσει συστηματικὴ ἐργασία διὰ νά ἐκτοπισθῇ ὁ χημικός ἀπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν τροφίμων, διότι τὰ τρόφιμα ἔχουν σχέση με τὴν υγείαν τοῦ ἀνθρώπου καί συνεπῶς τὸν λόγον θά πρέπει νά ἔχη ὁ ὑγιεινολόγος ἰατρός. Ἴσως δέν εἶναι τελείως ἀδικοιολόγη-

τος ό ίσχυρισμός αυτός όταν με την ψυχρή αντικειμενικότητα εξετάσει κανείς τί προσφέρει ό έλεγχος των τροφίμων όπως γίνεται σήμερα. Διότι ή πρωτεύουσα σημασία δεν δίδεται στις συνεπείας που μπορεί να έχη ένα χαλασμένο ή ένα άνθυγιεινό τρόφιμο, αλλά στην οικονομική ζημία που θα έχη ό καταναλωτής. Αυτό είναι και τό κυριώτερο έπιχειρήμα που προβάλλεται δια να έκτοπισθί ό Χημικός από τον έλεγχο των τροφίμων.

Πρό τριακονταετίας, σε έποχή δηλαδή ακόμα που ή βιοχημεία μόλις είχε αρχίσει να αναπτύσσεται, ό χημικός είχε τό νόμιμο δικαίωμα να έκτελή βιολογικές και βιοχημικές εξετάσεις. Σήμερα όπου ό κλάδος της βιοχημείας έλαβε τεραστίαν ανάπτυξη και τό μεγαλύτερο μέρος των εργαστηριακών εξετάσεων κλινικής διαγνωστικής πρυποθέτει άρτια κατηρτισμένον θεωρητικώς και πρακτικώς χημικόν ό όποιος θα έκτελή τās εξετάσεις αυτές, ό χημικός δεν έχει τό δικαίωμα να άσχολήται εις του είδους αυτού τās χημικές αναλύσεις.

Τί γίνεται εις άλλας χώρας και τί γίνεται διεθνώς δεν έχει καμμία σημασία δια τούς κατευθύνοντας τās ζητήματα της θεραπευτικής και προληπτικής ύγιεινης. Οί Έλληνες χημικοί όμως πρέπει να γνωρίζουν ότι κατά τās τελευταία έτη έχει συσταθεί ως τμήμα της διεθνούς ένώσεως θεωρητικής και έφηρμοσμένης Χημείας ή Ένωσις Κλινικών Χημικών, ή όποία από του Ιανουαρίου του 1955 έκδίδει και σχετικόν Περιοδικόν.

Πολύ δικαίως θα μπορούσε να παρατηρήση κανείς ότι, ό Έλλην χημικός δεν διδάσκεται βιολογία, μικροβιολογία, ύγιεινή, βιοχημείαν ζωολογία και συνεπώς δεν έχει τās άπαραίτητα έπιστημονικά έφοδια δια να άσχοληθί εις εξετάσεις αι όποια προϋποθέτουν γνώσεις των μαθημάτων αυτών. Τουτό μάλιστα άπεστηρίχη και από κάποιον καθηγητήν προκειμένου να ύποσπριχθί ό διορισμός φαρμακοποιού και όχι χημικού εις εργαστήριον βιολογικών έρευνών.

Συνοψίζοντας τās άνωτέρω βλέπομεν ότι από χρόνο σε χρόνο όχι μόνο δεν ύπάρχει προοπτική για να αύξηθοϋν αι δυνατότητες χρησιμοποίησης μεγαλύτερου αριθμού χημικών, άλλ' ότι συνεχώς έλαττώνονται και αι ύπάρχουσαι. Μεγαλύτερα άνάπτυξις της έλληνικής βιομηχανίας δια τό έγγύς τουλάχιστον μέλλον δεν φαίνεται πραγματοποιήσιμος. Αι θέσεις των χημικών εις τās δημοσίας ύπηρεσίας δεν ηύξήθησαν παρά εις άσήμαντον μόνον ποσοστόν σε σύγκρισιν με την αύξησιν των διοικητικών υπαλλήλων. Δεν ύπάρχει προοπτική άναπτύξεως όχι μόνον ιδιωτικής, άλλ' ούτε και κρατικής έπιστημονικής έρεύνης τās δε ύπάρχοντα έρευνητικά ιδρύματα χωρίς προσωπικόν και χωρίς συντονισμένην εργασία παραμένουσιν κατά τό πλείστον ως άπλοι τίτλοι χωρίς περιεχόμενον. Η άπασχόλησις του χημικού εις ιδικήν του έστω και εις μικράν βιοτεχνίαν υπό τās κρατούσας φορολογικές συνθήκας, αλλά κυρίως με την έλευθερίαν των εισαγωγών και τον άνταγωνισμόν με τās εκ του έξωτερικού εισαγόμενα παντοειδή προϊόντα δεν φαίνεται εύκόλως κατορθωτή. Πώς δύναται λοιπόν να λυθί τό περίπλοκο αυτό πρόβλημα που δημιουργείται με την συνεχή άποφοίτη-

σιν χημικών από τās ύπάρχουσας τρεις άνωτάτας σχολάς, άφου μάλιστα συνεχώς έλαττώνονται αι δυνατότητες δια να εύρουν εργασία οι άπόφοιτοι των σχολών αυτών; Υπό τās παρούσας συνθήκας έκείνο τό όποιον δύναται να ύποσπριχθί ότι μπορεί να δώση κάποια διέξοδον είναι όχι μόνον να άνακτήσθί ό χημικός τās παλαιά του δικαιώματα, τās όποια καθημερινώς χάνει, αλλά να τās έπεκτείνη και σε όλους έκείνους τούς τομείς όπου ή χημεία παίζει πρωτεύοντα ρόλον. Δυστυχώς ή μόρφωσις την όποιαν άποκτā ό έλλην χημικός είναι πολύ γενική και τόσον μάλιστα ώστε και ό ίδιος να αισθάνεται την άδυναμίαν του αυτήν.

Πολλοί λίγοι ίσως από τούς χημικούς θα γνωρίζουν ότι κατά τον οργανισμόν της Άνωτάτης Υγειονομικής σχολής δύναται να άποκτήσουν τον τίτλον του χημικού ύγειονολόγου όπως και οι ίατροι και οι μηχανικοί. Ο πτυχιούχος χημικός ύγειονολόγος θα ήδύνατο πολλά να προσφέρη εις την προληπτικήν ύγιεινήν, εν συνεργασία με τον ίατρον και τον κτηνίατρον.

Ο ύγειονολόγος χημικός θα ήδύνατο επίσης να τοποθετηθί εις την ύπηρεσίαν του Ι. Κ. Α. τό όποιον δαπανά έτησίως μεγάλη ποσά δια την θεραπείαν έπαγγελματικών νόσων και έπαγγελματικών άτυχημάτων. Φρονούμεν όμως άκόμη ότι και ή ένδοξα επιστημιακή σπουδή θα έπρεπε να διδη περισσοτέρας δυνατότητας με την καθιέρωσιν ώρισμένων μαθημάτων προαιρετικών, όπως της βιοχημείας, γενικής μικροβιολογίας, ύγιεινης, φυσιολογίας κτλ. Με τον τρόπον αυτόν ό ύποψήφιος χημικός θα απέκτα γνώσεις που είναι αναγκαία όχι μόνον δι' έκείνον ό όποιος σκέπτεται να άσκήση τό έπ' γγευμα του κλινικού χημικού, άλλ' έπιθυμεί ίσως να εργασθί εις την βιομηχανίαν.

Έφ' όσον ύπήρχον κατά τον ένα ή τον άλλον τρόπον χημικοί με ειδικώτεραν μόρφωσιν εις τās ζητήματα της γενικής μικροβιολογίας και της βιοχημείας θα ήδύνατο να τεθί τό ζήτημα της ύποχρεωτικής προσλήψεως χημικού εις όλα τās μεγάλα νοσοκομεία της χώρας και τās μεγάλας ιδιωτικές κλινικές ίσως δε, μελλοντικώς, θα ήδύνατο να ύποσπριχθί ως άναγκαία ή σύμπραξις χημικού και ίατροϋ εις την ίδρυσιν ιδιωτικών εργαστηρίων κλινικής διαγνωστικής.

Δια της χρησιμοποίησης ειδικευμένων χημικών υπό του Ι.Κ.Α., των νοσηλευτικών ιδρυμάτων των πάσης φύσεως εργαστηρίων έλέγχου θα ήτο δυνατόν ως ύπολογίζομεν να εύρουν θέσιν περισσότεροι των έκατό χημικών. Περαιτέρω δια καταλλήλων ενεργειών θα πρέπει να έπιτευχθί ώστε να προσληφθί ίκανόν προσωπικόν εις όλα τās έρευνητικά ιδρύματα και να συντονισθί τό έργον τους δια να είναι άποδοτικόν δια την έθνικήν οικονομία. Έφ' όσον δεν ύπάρχει Έθνικόν Συμβούλιον Έρευνών τό όποιον να κατευθύνη τās εργασίας όλων των έπιστημονικών ιδρυμάτων, θα ήδύνατο ίσως ή Άκαδημία Άθηνών να έπιτελέση τό έργον του συντονισμού των έπιστημονικών έρευνών.

Κύριοι συνάδελφοι δεν προβάλλεται σήμερα τό

πρόβλημα τῶν ἀνέργων χημικῶν μόνον, δημιουργεῖται γενικώτερον ζήτημα διὰ τοὺς νεωτέρους καὶ τοὺς παλαιότερους ἀπὸ ἡμᾶς νὰ ἐκτοπισθῶμεν βαθμιαίως ἀπὸ κάθε θέσιν πού μέχρι σήμερον ἀνεγνωρίζετο ὅτι εἶναι προωρισμένη διὰ χημικόν.

Δὲν συνιστῶμεν τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἱατρῶν, τῶν κτηνιάτρων καὶ τῶν γεωπόνων οἱ ὅποιοι ζητοῦν νὰ μᾶς παραμερίσουν καὶ πράγματι μᾶς ἐκτοπίζουν βαθμιαίως, ζητοῦμεν τὴν συνενόησιν καὶ τὴν συνεργασίαν.

**Γ. Καλλιέρος.** Λαβὼν τὸν λόγον λέγει τὰ ἑξῆς:

Εἶναι συγκινητικὸν τὸ φαινόμενον τὸ ὅποιον παρουσιάζεται κατὰ τὰς Γεν. Συνελεύσεις νὰ ἐμφανίζονται οἱ νέοι συνάδελφοι καὶ νὰ διεκτραγωδοῦν τὴν οἰκτρὰν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται, ἐνῶ μὲ ἄλλα ὄνειρα εἰσήλθον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ μὲ ἄλλα ὄνειρα ἔγιναν ἐπιστήμονες καὶ σήμερα εὐρίσκονται εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ μὴν δύνανται νὰ ἀνταποκριθῶν οὔτε εἰς τὰς στοιχειωδέστερας βιωτικὰς τῶν ἀνάγκας. Τὸ ἔργον ὅμως τοῦ Δ. Σ. εἶναι ἄχαρι. Ἐνῶ τὸ παρὸν Δ. Σ. ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀρίστους καθ' ὅλα ἐπιστήμονας οἱ ὅποιοι εἶναι ἐκ τῶν πλέον καταλλήλων διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ κλάδου, δυστυχῶς στερεῖται πνοῆς. Καὶ τὴν πνοὴν αὐτὴν δὲν δύναται νὰ δώσουν παρὰ μόνον νέοι συνάδελφοι οἱ ὅποιοι νὰ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἐργασθῶν πλαισιούμενοι ἀπὸ τοὺς παλαιότερους καὶ μὲ ἐπιστημονικὴν ὄντοτητα συναδέλφους τῶν.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Δ. Σ. ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐπιστημονικὸν τομέα συγχαίρει τὸ Δ. Σ. διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἐνώσεως εἰς διαφόρους ἐπιστημονικὰς ὁργανώσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ συνιστᾷ ὅπως ἡ προβολὴ τῆς Ἐνώσεως γίνεαι καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καθ' ὅσον νομίζει ὅτι οἱ Ἕλληνες Χημικοὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν χώραν μᾶς εἰς μειονεκτικὴν μοῖραν ἔναντι ἄλλων ἐπιστημόνων, ἐνῶ ὁ Χημικὸς λόγος τῆς ἰδιότητός του εἰς τὴν σημερινὴν κοινωνίαν πρέπει νὰ κατέχη τὴν πρώτην θέσιν μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιστημόνων.

Συγχαίρει ἐπίσης τὸ Δ. Σ. διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν ἐπιστημονικῶν διαλέξεων καὶ συνιστᾷ ὅπως τὸ μέλλον νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἐκλογῶν νέον Δ. Σ. συνεχίσει εἰς τὸν τομέα τοῦτον συμπληροῦν τὰς διαλέξεις καὶ διὰ ἐπιστημονικῶν συγκεντρώσεων, ἐπισκέψεων εἰς τὰ ἐργοστάσια κ.λ.π.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν σύγκλησιν τοῦ Β' Πανελλαδικοῦ Χημικοῦ Συνεδρίου νομίζει ὅτι ἡ ταμειακὴ δυσχέρεια ἢ προβολομένη διὰ τὴν μὴ σύγκλησιν τούτου δὲν εἶναι ἀρκετὸς λόγος καὶ μὲ μίαν καλὴν προσπάθειαν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ. Συγχαίρει ἐπίσης τὸ Δ. Σ. διὰ τὴν ταμειακὴν τακτοποίησιν τῆς Ἐνώσεως ἢ ὁποία παρουσιάζεται εἰς πολὺ καλλιτέραν μοῖραν παρὰ πρὸς διείκτα πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει ὅτι μὲ μίαν προσπάθειαν πολλὰ δύναται νὰ ἐπιτευχθῶν. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Δ. Σ. οὐδὲν ἀναφέρεται διὰ τὸ Νομοσχέδιον τῆς κατοχυρώσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Χημικοῦ, τὸ σχέδιον τοῦ ὁποίου ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ καὶ ἢ ἐπιτευξίς τούτου θὰ εἶναι ἢ ἀπαρχὴ τῆς μερικῆς ἱκανοποιήσεως τῶν αἰτημάτων τοῦ κλάδου.

Τέλος ὑποβάλλει πρότασιν ὅπως γίνεαι Ἐλεγχὸς ἐπὶ τῶν ἐγγεγραμμένων μελῶν τῆς Ε.Ε.Χ. καθ' ὅσον νομίζει ὅτι ὑπάρχουν μέλη τῆς Ἐνώσεως τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο προσόντα.

**Σ. Μπακόλας** λαμβάνων τὸν λόγον λέγει:

Διὰ ὀγδόην σήμερον φορὰν ἐμφανίζεται τὸ Δ' Σ τῆς Ε.Ε.Χ. ἀπολογούμενον

**Σ. Γαλανός** ὄχι ἀπολογούμενον κύριε ἀλλὰ ἐκθέτων τὰ πεπραγμένα.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δημιουργεῖται θόρυβος καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως κ. Βούρβουλης ζητεῖ ἀπὸ τὸν ὀμιλοῦντα κ. Μπακόλα νὰ ἀνακαλέσῃ ὡς ἀτυχή τὴν φράσιν. Ὁ κ. Μπακόλας τὴν ἀνακαλεῖ καὶ συνεχίζει:

**Σ. Μπακόλας** Καὶ διὰ ὀγδόην φορὰν διαπιστώνομεν τὴν τελείαν ἀδράνειαν τοῦ Δ. Σ., παρ' ὅτι διὰ τῆς κατασκευασθείσης ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων καταβάλλεται προσπάθεια ἐπιδείξεως κάποιας δραστηριότητος. Θὰ εἶχαμε ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν καὶ θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς δι' αὐτὸ νὰ χειροκροτήσωμεν τὸ Δ. Σ. Δυστυχῶς ὅμως ἀδυνατοῦμεν νὰ πράξωμεν τοῦτο διότι κατὰ τὴν τετραετὴ θητείαν του...

**Φωνές:** Διετῆ θητείαν του

**Σ. Γαλανός:** Αὐτὸ ἀφορᾷ ἔμένα κύριοι.

**Σ. Μπακόλας** (συνεχίζων) τὸ συμβούλιον οὐδὲν σχεδὸν ἔπραξεν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου. Σοβαροτάτη ἀπόδειξις πρὸς τοῦτο εἶναι ἡ συνεχὴς αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων. Ἡ προσφορὰ λοιπὸν τοῦ συμβουλίου ἄμεσα εἰς τὸν κλάδον καὶ ἔμμεσα εἰς τὴν ἐθνικὴν Οἰκονομίαν ἦτο ἀρνητικὴ. Συντελεῖται μίαν προσπάθειαν ἀνασυγκροτήσεως τὰ τόπου. Διαβάζομε ὅτι καταρτίζονται ἐπιτροπαὶ ἀνασυγκροτήσεως ὅπως τὸ κάρβουνο, τὸ ἀργίλιο τὸ ἄζωτο. Συμμετέχει ἢ Ἐνωσις δι' ἐκπροσώπων τῆς εἰς αὐτάς; Ἐπεδείωξε τοῦτο; Ποῖοι ἐκ τῶν συναδέλφων τὴν ἐκπροσωποῦν. Αὐτὰ γιὰ νὰ ἀναφέρω ἓνα πρόχειρον ἀλλὰ βασικώτατο παράδειγμα. Δυστυχῶς δὲν κατέχω στοιχεῖα διὰ νὰ σταθῶν περισσότερο στὸ σοβαρὸ τοῦτο ζήτημα.

Ἄλλοι συνάδελφοι ἔβλεπον ἕνα-ἕνα τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἐπιλύσῃ τὸ Δ. Σ. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐπιλυθῶν τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου ὅταν τὸ Δ. Σ. οὐδὲν πρόγραμμα δράσεως καὶ ἐνεργείας κατέστρωσε; Πρόχειρες, σπασμοδικὲς ἐνεργεῖες καὶ χωρὶς συντονισμό, χωρὶς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μελῶν τοῦ κλάδου διὰ τὴν πλαισίωσιν τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς καλλιτέραν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων μᾶς. Δηλ. τὸ Δ. Σ. δὲν ἐνεργοποίησε τὸν κλάδον. Ὀλίγες ἐπιτροπὲς πρὸ ἀρχικῶς ἐσηματίσθησαν ἔπαυσαν μετὰ ἀπὸ ὀλίγον νὰ λειτουργοῦν δι' ἀγνώστους εἰς ἐμὲ λόγους. Συνοψίζοντες λοιπὸν λέγομεν ὅτι τὸ Δ. Σ. δὲν κατέστρωσε: α) πρόγραμμα βάσει τοῦ ὁποίου θὰ ἐκινήτο πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων, β) δὲν ἐνεργοποίησε ὅλα τὰ μέλη τοῦ κλάδου μὲ τὸν καταρτισμὸν ἐπιτροπῶν καὶ γ) δὲν ἐγνώρισε εἰς ἡμᾶς διατὶ δὲν ἔπραξε τοῦτο.

Καταλήγοντας ὁ κ. Μπακόλας λέγει ὅτι ὁ Χημικὸς κόσμος θέλει καλλιτέραν ἐκπροσώπισιν διότι ἔχει τεθεῖ εἰς ἀφάνειαν καὶ ὅτι ἂν συνεχισθῇ αὐτὴ ἢ κατάστασις ὁ κλάδος βαίνει πρὸς διάλυσιν.

Ο κ. Μανωλκίδης κακίζει τον κ. Μπακόλαν δια τον ανάρμοστον τόνον της όμιλίας του και δηλώνει ότι τὰ λεχθέντα ύπ' αὐτοῦ δὲν ἐκπροσωποῦν τὰς ἀπόψεις τῶν νέων Χημικῶν.

Ὁμιλήσας ἐν συνεχείᾳ ἐκ μέρους ὁμάδος συναδέλφων ἀσχολουμένων μετὴν ἐκπαιδευσιν ἐξέφρασεν τὴν πικρίαν τῶν διὰ τὰς ἀπόψεις ὠρισμένων μελῶν τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ. Οἱ χημικοὶ ἐτόνισεν δὲν ζητοῦν νὰ ἐκτοπίσουν τοὺς φυσικοὺς ἐκ τῆς Μ.Ε. ἀλλὰ νὰ καταλάβουν τὰς θέσεις ἃς δικαιούνται διδάσκοντες χημεῖαν καὶ συμπληρωματικῶς ἄλλα φυσιογνωστικὰ Μαθήματα διὰ τὸ καλὸν αὐτῆς ταύτης τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἐναφερόμενος εἰς τὸν τρόπον διδασκαλίας τῆς Χημείας εἰς τὰ Γυμνάσια εἶπεν ὅτι αὕτη διδάσκεται ἑλλιπῶς ἀπὸ ἀπόψεως ὠρων, διδακτικῶν βιβλίων μεθόδων διδασκαλίας καὶ κυρίως λόγω ἀδυναμίας τῶν φυσικῶν νὰ διδάξουν τὴν Χημείαν κατὰ τρόπον συγχρονισμένον. Πᾶσα σύγκρισις ἐπὶ τοῦ προκειμένου μετὰ τὰ Γυμνάσια τῶν Ξένων Χωρῶν εἶναι συντριπτικὴ δι' ἡμᾶς διότι ὑστεροῦμεν τουλάχιστον κατὰ 30 ἔτη. Ἡ κατάστασις αὕτη πρέπει νὰ βελτιωθῇ διὰ διαφωτίσεως τοῦ Ὑπουργείου καὶ λοιπῶν ὑπευθύνων ὥστε νὰ συγχρονισθῇ τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα ὅσον ἀφορᾷ τὴν Χημείαν. Τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔχει δύο ὅψεις: ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ λύσις του θὰ λύσῃ αὐτομάτως τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας εἰς τὸν κλάδον μας, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὕπερ καὶ τὸ σπουδαιότερον ἀποτελεῖ ζήτημα ἔθνικόν τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν οἱ νέοι Χημικοὶ φιλοδοξοῦν νὰ δώσουν κατὰ τρόπον ἄξιον τῶν παραδόσεων τῆς Ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Περαίνων ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ νέον Δ.Σ. ἀποτελέσῃ τὴν συνισταμένην τῆς πείρας παλαιῶν συναδέλφων, προσωπικοτήτων τοῦ κλάδου καὶ τῆς ἐξάρσεως καὶ ἀγωνιστικοῦ πνεύματος ποῦ διακρίνει τοὺς νέους Χημικοὺς.

— Ἐν συνεχείᾳ ζητεῖ τὸν λόγον ὁ κ. Πανόπουλος. Τίθεται ὅμως ζήτημα παρὰ τινῶν ἐὰν πρέπει νὰ ὀμιλήσῃ ἐπειδὴ δὲν εἶναι ταμειακῶς τακτοποιημένος ἔναντι τῆς Ε.Ε.Χ. Ὁ Πρόεδρος κ. Βούβουλης φέρει τὸ ζήτημα εἰς τὴν κρίσιν τῆς συνελεύσεως ἧτις καὶ ἀποφαίνεται νὰ τοῦ δοθῇ ὁ λόγος.

Ὁ κ. Πανόπουλος σχετικῶς μετὸν ἀπολογισμὸν, λέγει, ὅτι τὰ θέματα ποῦ συζητοῦνται εἶναι τὰ ἴδια ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας.

Τὰ κυριώτερα θέματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολοῦν εἶναι δύο α) πῶς θὰ κατωχυρώσωμεν τὸ ἐπάγγελμά μας καὶ β) πῶς θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργίας. Διὰ τὸ πρῶτον πρέπει νὰ γίνῃ ἕνας νόμος ποῦ νὰ καθορίζει τὰ ὅρια τοῦ Χημικοῦ δηλ. νὰ μανδρώσωμε τὸ ἐπάγγελμά μας, π.χ. ἡ οἰνολογία εὐρίσκεται στὰ ξένα χέρια.

Διὰ τὴν ἀνεργία: Πρέπει νὰ γίνῃ μία σοβαρὰ προσπάθεια. Δὲν νομίζω ὅτι τὸ πρόβλημα εἶναι τόσο δύσκολον. Τίθεται ζήτημα ζωῆς τῶν συναδέλφων οἱ ὁποῖοι ἀναγκαστικῶς θὰ στραφοῦν πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις. Πρέπει νὰ πείσωμεν τὸ Κράτος ὅτι ὁ καλύτερος ἔλεγχος ἀφίνει καὶ εἰς τὸ κράτος περισ-

σότερα ὀφέλη, ἀλλὰ καὶ τοὺς συναδέλφους ἐξυπηρετεῖ.

Αὐτὰ εἶναι τὰ θέματά μας. Διὰ τὸ ζήτημα τῆς βιολογίας λέγει ὅτι ἡ γνώμη του εἶναι ὅτι ὁ χημικὸς αὐτομάτως μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ βιολόγος. Νὰ γίνουν δὲ ἐνέργειες ὅπως ἡ βιολογία, ἢ ἡ μικροβιολογία νὰ προστεθοῦν στὸ πρόγραμμα διδασκαλίας τοῦ Πανεπιστημίου.

Προτείνει ὅπως τὸ νέον Δ.Σ. κατέλθῃ μετὰ πρόγραμμα καὶ ὄχι ἀοριστίας, νὰ γίνῃ δὲ μία κοινὴ ἐξ ὄλων προσπάθεια διὰ τὴν ἔνωσιν καὶ νὰ μὴν ὑπάρχουν εἰς τὸ μέλλον οἱ σημερινῆς γκρίνιες. (Χειροκροτήματα.

Ὁ κ. Κώνστας κακίζει τὸν κ. Πανόπουλο διότι ἐπανηλλημένως ἐκλήθη νὰ συμπράξῃ ἀλλ' ἠρήθη.

Ὁ κ. Μαυρεϊδόπουλος λέγει ὅτι πρὸ διετίας ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν καθηγητὴν κ. Γαλανὸ νὰ συνεχίσῃ τὴν Προεδρίαν καὶ τοῦ ἀνεγνωρίσθη τότε ὅτι εἶχε μὲν τὴν θέλησιν δὲν εἶχε ὅμως τὴν πείραν. Ἐκφράζω, λέγει, τὴν ἀπειρον ἐμπιστοσύνη, ὡς πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας, πρὸς τὸ Δ. Σ τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τοῦ κ. Γαλανοῦ τοῦ ὁποίου τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς νέους εἶναι ἐνδεικτικὸν καὶ πρὶν ἀκόμη πάρουν τὸ πτυχίον των.

Δύο εἶναι τὰ ζητήματα ποῦ μᾶς ἐνδιαφέρουν α) ἡ ἀνεργία καὶ β) αἱ συλλογικαὶ συμβάσεις. Αἱ συλλογικαὶ συμβάσεις εὐρίσκονται καὶ πάλιν ὑπὸ συζήτησιν εἰς χεῖρας τῆς ἐξ Ὑπουργῶν ἐπιτροπῆς καὶ ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος θὰ ἔχωμεν εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα.

Εἰς τὸ Δ.Σ δὲν δικαιούμεθα νὰ ἐπιρριψωμεν εὐθύνας, ἀλλὰ μόνον εὐχαριστίας. Πρέπει διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἐνώσεως νὰ εἴμεθα ἠνωμένοι παλαιοὶ καὶ νέοι χημικοί...

Κουράκου: Ἐρωτῶ τὸν κ. Μαυρεϊδόπουλο ὑπὸ ποίαν ἰδιότητα ὠμίλησεν ὡς Κύριος Μαυρεϊδόπουλος ἢ ὡς Πρόεδρος τῶν Χημικῶν Βιομηχανίας;

Μαυρεϊδόπουλος. Καὶ ὡς Μαυρεϊδόπουλος, ἀλλὰ εἶμαι ἀκόμη καὶ Πρόεδρος.

Κουράκου. Ἐρωτῶ ἐξουσιοδοτημένος ὡς Πρόεδρος;

Μαυρεϊδόπουλος. Ὁχι ὡς ἐξουσιοδοτημένος.

Ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος θέτει τὸ ἐρώτημα ἂν κακῶς ἔπραξαν οἱ ὀμιληταὶ ποῦ εἶπαν ἔναντιόν τοῦ Δ. Σ.

Ὁ κ. Κώνστας ἔγραψε ἕνα ἄρθρον διὰ τὸ ὁποῖον ὄλοι συμφωνοῦμεν. Ὅμως πῶς εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθοῦν ὅλα αὐτὰ ὅταν τὸ Δ. Σ. δὲν κατωχυρώνει τὸν ρόλον τοῦ Χημικοῦ καὶ δὲν διεκδικεῖ ὄλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητός μας;

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ γίνων ὅλα αὐτὰ ὅταν τὸ Δ.Σ. παραδέχεται ὅτι θὰ μάθωμεν τὴν Χημείαν ἀπὸ τὸν Μπάρμπα Γιώργη. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ λυθοῦν ὅλα αὐτὰ ὅταν συνέδελφοι κατέχοντες ἀνωτάτας θέσεις ὡς ὁ κ. Καραϊσκάκης δηλοῖ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ὅτι ἡ Χημεία εἶναι περιττὴ καὶ μόνον χάρις στὴν ἐλεημοσύνη τῶν βιομηχανῶν μποροῦμε νὰ βροῦμε μία θέσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς Φωναί. . . . Δὲν ἐλέχθησαν αὐτὰ ὑπὸ τοῦ



προσπαθήσω να βάλλω και πάλιν τα πράγματα στην θέσιν των, όπως προσεπάθησα να κάμω και με την έρώτησιν που υπέβλα στον κ. Μαυρειδόπουλο. Δεν μνησικακούμε κατά του Δ.Σ., ως άφισαν πολλοί παλαιότεροι συνάδελφοι να έννοηθῆ. Ο κ. Ασκητόπουλος μᾶς εἶπεν ὅτι τὸ Δ.Σ. ἔπραξεν ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ πράξῃ. Τί μπορεί νὰ ζητήσῃ κανεὶς ἀπὸ ἀνθρώπους που δηλώνουν ἔτι δὲν μπορούν νὰ κάμουν τίποτε πάρα πάνω; Δὲν τοὺς κατηγοροῦμε ἀπλῶς ἔσφιγμομετρήσαμεν τὸ Δ.Σ. καὶ τὸ εὐρήκαμε χωρὶς πνοή.

Φυσικὰ ὁ κ. Μαυραῆς θὰ αἰσθανότανε πολὺ νέος ὅταν ἐδήλωνε ὅτι ἡ ένωσις δὲν πρόκειται νὰ χαθῆ διότι ἔχει νὰ νειᾶται. Ἄς μὴν γελιώμαστε ὅμως κύριοι συνάδελφοι. Δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ πνοή, μᾶς χρειάζεται καὶ ἡ πείρα. Χρειάζεται νὰ συγκερασθοῦν αὐτὲς οἱ δύο δυνάμεις. Τόσον δὲν ἔχομεν κακία ἐναντίον κανενός, ὥστε δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐκπλαγῆτε ἀνξαναπροταθῆ ἀκόμα, εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Γαλανό, ὅπως συνέβη καὶ πρὶν δύο ἔτη.

Ὅποιος πάντως καὶ ἀνθελήσῃ νὰ ἠγηθῆ ἄς χρησιμοποίησῃ τὴν ἱκανότητες που σήμερα οἱ νεαροὶ συνάδελφοι μᾶς ἔδειξαν ὅτι ἔχουν καὶ δὲν θὰ τοὺς ἔχομε κανένα παράπονο.

**Σ. Γαλανός** Ἡμεῖς σᾶς εἶπαμε τί ἠμπορέσαμε νὰ κάνωμε. Δὲν ἐνεφανίσθημεν ὡς κατηγορούμενοι. Ἡ ἀποστολή μας ὡς Δ.Σ. ἔληξε ἐδῶ.

Σεῖς ψηφίσατε ἕνα νέον Δ.Σ. καὶ ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι τοῦτο δὲν θὰ δοκιμάσει τὰς πικρίας που ἔδοκιμάσαμεν ἡμεῖς δι' ὅσα ἠκούσαμεν.

**Ν. Καρνῆς.** Τονίζει ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν ἐλλιπῆ χειρισμὸν τῶν ἐκκρεμῶν ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου ἐκ μέρους τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ.

Ἐποβάλλει τὴν ἐρώτησιν: Δὲν τὸ ἠθελε αὐτὸ ἡ δὲν εἶχε τὴν πείραν;

Ἡμεῖς οἱ παλαιοὶ λέγει ἔχομεν πάντα τὴν τύχην νὰ κρινόμεθα ἀπὸ τοὺς νέους ἀλλὰ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ πέρνομεν αὐτὸ με πικροῖαν ἀλλὰ με εὐχαρίστησιν. Παρ' ὅλον ὅτι ἡ τάξις τῶν χημικῶν χειμάζεται καὶ αἱ πλεῖστα τῶν κατακτιήσεων τῆς ἀπωλέσθησαν, τὸ Δ.Σ. δὲν ἠθέλησε ἡ τουλάχιστον δὲν ἠδυνήθη νὰ κινητοποιήσῃ τὸν κλάδον διὰ τὸ ἀνέβασμα τῆς στάθμης του, ἐπανάκτισιν τῶν ἀπωλεσθέντων καὶ ἀπόκτησιν νέων κερδῶν. Καὶ ἐνῶ ἡ ἀνεργία αὐξάνει ὄχι μόνον δὲν ἐπεδιώχθη ἡ δημιουργία νέων θέσεων διὰ τὴν ἀπασχόλησιν χημικῶν ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς νομοθετημένας θέσεις δὲν προσεπάθησε νὰ τοποθετήσῃ χημικούς. Ὅπως π.χ. ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου 3518. Εἰς τὸ παρελθὸν τὰ Δ. Σ. ἠγωνίζοντο διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ τὰ μέλη των μετέβαιναν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀκόμη διὰ νὰ ὑπο-

στηρίξουν τὰς ὑποβληθείσας μηνύσεις κατὰ τῶν δυστροπουσῶν βιαμηχανιδῶν.

Ἡ σύγκλησις ἐνὸς Χημικοῦ Συνεδρίου μεγάλας θὰ ὠφελοῦσε τὸν κλάδον, εἰς τὴν προώθησιν τῶν ζητημάτων του. Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ πραγματοποιηθῆ τάχιστα. Δυστυχῶς καὶ τοῦτο δὲν ἐπεδιώχθη παρ' ὅλον ὅτι ἔχει ὠριμάσει εἰς τὴν συνειδησιν τῶν χημικῶν καὶ ὅλοι θὰ ἐβοήθουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν του. Διότι οἱ Χημικοὶ με ἰδικὰ τοὺς χρήματα ἐπραγματοποίησαν καὶ τὸ Α'. Πανελλαδικὸν Χημ. Συνέδριον τὸ 1938.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Μαυρειδόπουλον ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἐπογραφείσα Συλλογικὴ Σύμβασις δίδει αὐξήσεις εἰς τοὺς χημικούς ἀπὸ 34—37% τὸν κακίζει διὰ τὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν λαμβάνει, διότι λησμονεῖ ὅτι οἱ σημερινοὶ μισθοὶ τῶν Χημικῶν κυμαίνονται μεταξὺ τοῦ 40 καὶ 50% ἐν σχέσει με τὴν συλλογικὴν σύμβασιν τοῦ 1939 καὶ τὸν τιμάρηθμον, γεγονός τὸ ὁποῖον σὲ κανέναν ἄλλον κλάδον ἐργαζομένων δὲν παρατηρεῖται.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Γ. Πανόπουλον ὁ ὁποῖος ὠμίλησεν διὰ τὴν δημιουργίαν νέων θέσεων καὶ διὰ τὴν ἀπορρόφωσιν ἀνέργων χημικῶν, παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο εἶναι σωστό, ἀλλὰ ὑπάρχει μία ἀσυνέπεια ἐκ μέρους τοῦ κ. Πανοπούλου, ὁ ὁποῖος γνωρίζει, ὡς Γεν. Διευθυντῆς τοῦ Γεν. Χημ. τοῦ Κράτους, ὅτι ἐνῶ ἡ ὑπηρεσία τὴν ὁποῖαν διευθύνει ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πολλῶν χημικῶν, ἐν τούτοις ὄχι μόνον δὲν προσλαμβάνει Χημικούς ἀλλὰ καὶ ἀπελύθησαν τελευταίως 13 Χημικοί. Τί ἔκανε δι' αὐτὸ τότε ὁ κ. Πανόπουλος;

Τὸ βασικὸ καθήκον τοῦ κλάδου εἶναι νὰ κινητοποιηθῆ καὶ νὰ φροντίσῃ ἐπιστρατεύοντας τοὺς ἱκανοὺς καὶ βοηθῶντας αὐτοὺς νὰ λάβῃ ἐπείγοντα μέτρα διὰ νὰ ὑψωθῆ εἰς τὴν θέσιν που τοῦ ἐπιβάλλουν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς τάξεώς του.

Τέλος λέγει ὅτι τὸ ἐπικρατήσαν σήμερα πνεῦμα εἶναι νὰ συνεργασθοῦν ὅλοι εἰς τὸν κλάδον καὶ νὰ χρησιμοποιηθοῦν οἱ νέοι.

**Φωνές.** Βεβαίως! Βεβαίως!

**Πρόεδρος συνελεύσεως:** Εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς συναδέλφους διὰ τὴν βοήθειαν τὴν ὁποῖαν τοῦ παρέσχον ὅπως διεξαχθοῦν αἱ συζητήσεις κατὰ τρῶπον πολιτισμένον καὶ εὐπρεπῆ.

Ἀκολουθῶς μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου ὁμιλητοῦ λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 3ην μ.μ., με τὴν παράκλησιν τοῦ προέδρου κ. Βαύρβουλη, ὅπως οἱ ὁμιληταὶ καταθέσουν ἔγγραφον περίληψιν τῶν ὑπ' αὐτῶν λεχθέντων διὰ τὴν ἀκριβῆ ἀπόδοσιν τῶν πρακτικῶν.



## ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΚΑΙ Η ΝΕΑ Δ.Ε. ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

Ο κ. Ίωάν. Κανδήλης δι' ἐπιστολῆς του μᾶς ἀπέστειλε τὴν ἐν συνεχείᾳ δημοσιευομένην ἀνακοίνωσιν τῶν συναδέλφων τῶν προοριζομένων διὰ τὴν νέαν Διοίκησιν τοῦ Περιοδικοῦ οἵτινες, ἀπὸ κοινοῦ μετ' αὐτοῦ, κατήρτισαν ψηφοδέλιον διὰ τὰς προσεχεῖς ἀρχαιρεσίας τῆς 3ης Ἀπριλίου 1955. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη παρουσιάζει ἰδιαιτέραν σημασίαν διότι δὲν ἀποσκοπεῖ μόνον, ὡς συνήθως, τὴν γνωστοποίησιν τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποψηφίων, ἀλλὰ θέτει ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ σώματος τὸ λεπτομερειακὸν πρόγραμμα τῆς ὀργανώσεως καὶ περαιτέρω ἐκδόσεως τοῦ Περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Κανδήλης καὶ οἱ συνεργαζόμενοι μετ' αὐτοῦ συνάδελφοι, ἐκλεγόμενοι ἔχουν ἀπόφασιν νὰ θέσουν ἀμέσως εἰς ἐφαρμογὴν. Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶναι ἐξαιρετικῆς σημασίας καὶ πρέπει νὰ τύχη εὐρυτέρας γνωστοποιήσεως μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον ὅπως, συμφώνως πρὸς τὴν παράκλησίν του, προβῶμεν εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐν λόγω ἀνακοίνωσεως.

### ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΧΗΜΙΚΟΥΣ

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ ἀρξαμένη τελευταίως προσπάθεια πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἐνώσεώς μας περιλαμβάνει, ὡς εἶναι φυσικόν, καὶ τὸ περιοδικόν μας Χημικά Χρονικά, τὸ μοναδικόν ὄργανον πνευματικῆς ἐπικοινωνίας τόσο ὄλων ἡμῶν τῶν Χημικῶν μεταξὺ μας ὅσον καὶ γενικώτερον μεταξὺ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ τὰς προόδους καὶ ἐξελίξεις τῆς χημικῆς ἐρεῦνης. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ παρεκλήθημεν ὑπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ συναδέλφων ὅπως δεχθῶμεν καὶ ἀναλάβωμεν τὸ βαρὺ ἔργον τῆς ἀναδιοργανώσεως αὐτῶν θέτοντες κατὰ τὰς προσεχεῖς ἀρχαιρεσίας ὑποψηφιότητα διὰ τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν του. Ἡ προσπάθειά μας, ἐφ' ὅσον θὰ περιβληθῇ διὰ τῆς ὑμετέρας ἐμπιστοσύνης, ἐκδηλουμένης διὰ τῆς ψήφου σας, ἀποβλέπει εἰς ριζικὰς ἀλλαγὰς εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ.

Διότι ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι τὰ Χημικά Χρονικά μετὰ 20ετῆ περίπου σταδιοδρομίαν ἐπιβάλλεται ὅπως προσαρμοσθῶν εἰς τὴν σημερινὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα ὥστε ν' ἀποκτήσουν τὸν ἀπαιτούμενον παλμὸν καὶ ν' ἀνοίξουν νέας ὁδοὺς ἐν τῇ μελέτῃ τῆς ἐπιστήμης μας, οὕτω δὲ κινήσουν τὸ οὐσιαστικόν ἐνδιαφέρον τόσο τῶν χημικῶν καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν εἰδικότητων τεχνικῶν τῆς χώρας, ὅσον καὶ γενικώτερον τῆς ἡγεσίας τῆς διοικήσεως τὴν Ἑλλάδα. Πρέπει ἀπὸ τὴν σημερινὴν μορφήν τῆς ἀπλῆς καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον καθυστερημένης καὶ ἐλλιποῦς παρακολουθήσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι χημικῆς κινήσεως νὰ καταστοῦν ζωντανὸν καὶ πλήρους ἐνημερώσεως ὄργανον τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου καὶ παραλλήλως ὁδηγὸς νέων κατευθύνσεων. Ἡ ὑπὸ τὴν μορφήν αὐτὴν

προσπάθεια τοῦ περιοδικοῦ καθίσταται ἐπιτακτικὴ ἵνα τοῦτο βοηθήσῃ καὶ ἐξέλθῃ ὁ κλάδος ἐκ τῆς τόσο ἐπιζητίας ἀφανείας εἰς τὴν ὁποίαν μεταπολεμικῶς ἔχει περιέλθει. Πρὸς ἐπιτεύξιν τῆς τοιαύτης, κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, ἐνδεικνυομένης προσαρμογῆς δέον ὅπως ἐπέλθουν αἱ ἀκόλουθοι μεταβολαὶ τὰς ὁποίας ἐκλεγόμενοι θὰ θέσωμεν ἀμέσως εἰς ἐφαρμογὴν:

1. Θὰ ἐπιδιώξωμεν ὅπως ἐπανεέλθῃ τὸ περιοδικὸν εἰς τὴν τακτικὴν κατὰ μῆνα ἔκδοσιν ἐκάστου τεύχους αὐτοῦ ἀπαρτιζομένου ἐκ δύο τυπογραφικῶν φύλλων ἐπιστημονικῆς ὕλης.

2. Θὰ εὐρύνωμεν τὴν κυκλοφορίαν, ἐκτὸς τῶν Χημικῶν, μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων συγγενῶν κλάδων καὶ τῶν ἰθυόντων τὴν Χώραν μας κύκλων, μεταξὺ τῶν Βιομηχανῶν καὶ γενικώτερον μεταξὺ τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας. Πρὸς τοῦτο θὰ διατίθεται πρὸς πώλησιν κατὰ τεῦχος δι' ὄλων τῶν μεγάλων βιβλιοπωλείων καὶ θ' ἀποστέλλεται δωρεάν εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλεται ὅπως εἶναι ἐνήμεροι τῶν προσπαθειῶν καὶ ἐπιτεύξεων τοῦ κλάδου.

3. Ἡ οἰκονομικοτεχνικὴ ὕλη καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ εἰδησιογραφία θὰ περιληφθοῦν ἐφ' ἐξῆς εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν τμήμα τοῦ περιοδικοῦ. Τὸ ἐπαγγελματικὸν θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς συνδικαλιστικῆς κινήσεως καὶ τὴν καθαρῶς ἐπαγγελματικὴν ἀρθρογραφίαν τὴν ὁποίαν θὰ καταχωρῇ εἰς περιορισμένην ἔκτασιν καὶ μετὰ πλήρη ἀντικειμενικότητα. Τοῦτο ἐφ' ἐξῆς δὲν θὰ συνβιβλιοδετῆται ἀλλὰ θ' ἀποστέλλεται κεχωρισμένως μόνον εἰς τοὺς χημικοὺς καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἀναγνωστῶν του εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐνδείκνυται ὅπως παρακολουθοῦν τὴν ἐπαγγελματικὴν μας κίνησιν.

4. Θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ συνεργασία ὄλων τῶν ἱκανῶν στελεχῶν τοῦ κλάδου καὶ ἡ συγκέντρωσις καὶ καταχώρησις γενικώτερας μορφῆς χημικῆς ὕλης. Πρὸς τοῦτο δέον ὅπως διὰ πραγματειῶν θιγοῦν αἱ τελευταῖαι ἐξελίξεις τῆς χημείας ἐπὶ γενικῆς φύσεως ἐπιστημονικῶν θεμάτων καὶ τῶν κατὰ κλάδους βιομηχανικῶν ἐφαρμογῶν αὐτῆς. Αἱ τοιαῦται μελέται θὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐνημέρωσιν τῆς μεγάλης μάζης τῶν χημικῶν, τῶν ἀπομεμονωμένων τοῦ κέντρου καὶ ἀφιερωμένων εἰς τὴν στενὴν ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν, ἐπὶ τῶν νεωτέρων προόδων τῆς ἐπιστήμης των. Ἐπίσης τῶν ἐπιστημόνων συγγενῶν κλάδων.

5. Αἱ περιλήψεις ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν ἐκ τοῦ ξένου τύπου, λόγῳ τοῦ ἀδυνατοῦ ἔστω καὶ τῆς σχετικῆς παρακολουθήσεως ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ των, θὰ καταργηθοῦν. Ἄλλωστε τὸ τελευταῖον ἐκδιδόμενον περιοδικὸν ἡ «Χημικὴ Ἐρευνα», τὸ ὁποῖον δέον ἐπίσης διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἐνισχυθῇ, καλύπτει κατὰ πολὺ ἐπαρκέστερον τρόπον τὴν πλευρὰν αὐτὴν.

6. Θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ καταχώρησις τῶν ἑλληνικῶν χημικῶν ἐργασιῶν, τῶν πραγματικῶς πρωτοτύπων.

Είς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας, ἔλλειπει χώρου, τοῦτο δὲν θὰ εἶναι δυνατόν, θὰ ἐκδίδονται αὐταὶ κεχωρισμένως, ἐπὶ μερικῇ συμμετοχῇ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰς δαπάνας, εἰς εἰδικὰς ἰδιαιτέρας ἐκδόσεις τῶν Χημικῶν Χρονικῶν. Ἐπίσης πάσης φύσεως μελετῶν χημικοῦ περιεχομένου ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων θεωρητικῶν ἢ ἐφηρμοσμένων.

7. Θὰ δημιουργηθῇ στήλη πρὸς καταχώρησιν ἐν περιλήψει πάσης ἄλλης ἑλλ. χημικῆς πρωτοτύπου ἐργασίας ὅπουδήποτε δημοσιευομένης. Εἴτε εἰς τὸν ξένον ἐπιστημονικὸν τύπον, εἴτε εἰς τὸν ἑλληνικόν, εἴτε εἰς ἰδιαιτέρας ἐκδόσεις. Οὕτω θὰ ἐπιτευχθῇ ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπεύθυνος ἐνημέρωσις τοῦ ἐνδιαφερομένου ἑλλ. ἐπιστημονικοῦ κοινού.

8. Θὰ δημιουργηθῇ τακτικὴ στήλη χημικῆς βιβλιογραφίας πρὸς καταχώρησιν τῶν τίτλων καὶ λοιπῶν στοιχείων παντὸς ἑλλ. βιβλίου, ἄρθρου ἢ δημοσιεύματος ὅπουδήποτε κυκλοφοροῦντος καὶ ἀσχολουμένου ἐπὶ χημικοῦ θέματος, δηλ. εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ἐκεῖνας περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας, λόγῳ ἑλλείψεως πρωτοτυπίας ἐπὶ τοῦ θέματος, δὲν θὰ καταχωρῆται κατὰ τὰ προβλεπόμενα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 7 παράγραφον, περίληψις αὐτοῦ.

9. Θὰ δημιουργηθῇ στήλη ἐπιστημονικῆς εἰδησιογραφίας πρὸς ἐνημέρωσιν ἐπὶ πάσης μεταβολῆς ὡς πρὸς τὰ ἴδρύματα, τὰ πρόσωπα καὶ τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας χημικὰ ζητήματα.

10. Θὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως δημιουργηθῇ ἐπιτελεῖον συνεργατῶν πρὸς συνεργασίαν μετὰ τῆς Δ. Ε. τῶν Χημικῶν Χρονικῶν ἐπὶ τῆς κρίσεως τῆς ὕλης, τῆς συγγραφῆς ἄρθρων καὶ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἐν γένει χημικῆς κινήσεως.

11. Θὰ ἐπιδιωχθῇ ὅπως ἐξασφαλισθοῦν ἐκ τῶν προτέρων ἀπὸ τὴν ἀναλογίαν τῶν συνδρομῶν τῆς Ἑνώσεως, ἐξ ἐκτάκτων ἐπιχορηγήσεων καὶ ἐκ τῶν διαφημίσεων τοῦ περιοδικοῦ, τὰ κεφάλαια τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν πλήρη καὶ εὐχερῆ κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐκδόσεως, ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα, τοῦλάχιστον ἑνὸς ὀλοκλήρου ἔτους. Τὸ περιοδικὸν πρέπει ν' ἀποκτήσῃ ἴδιον οἰκονομικὸν περιθώριον εὐχεροῦς κινήσεως καὶ ὄχι νὰ περιορίζεται ἢ ἐκτασίς του ἢ νὰ μετατίθεται ἢ ἡμέρα κυκλοφορίας του ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε ὑπολοίπων τοῦ Ταμείου τῆς Ἑνώσεως.

12. Θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ συνεργασία μετὰ καταλλήλου μεγάλου τυπογραφείου πείρας πρὸς ἀρτίαν ἐμφάνισιν καὶ κανονικὴν κυκλοφορίαν τοῦ περιοδικοῦ. Ἡ ἐκ λόγων στενότητος οἰκονομικῶν χρησιμοποίησις μέσων ἐκτυπώσεως κατωτέρας ποιότητος καὶ τεχνικῆς κάταρτισεως δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη. Ἐπίσης ἀπαραίτητος πρέπει νὰ προβλεφθῇ ἡ δαπάνη συνεργασίας μετὰ εἰδικοῦ φιλολόγου διορθωτοῦ δεδομένου ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη δὲν δύναται νὰ ἀποτελῇ ἀντικείμενον ἐρασιτεχνισμοῦ οὔτε νὰ ἐπιβαρύνῃ τὰ μέλη τῆς ἐκάστοτε Δ.Ε. Σὺν τῇ προόδῳ δὲ τῶν ἐργασιῶν πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ ἐπίσης ἡ δαπάνη προσλήψεως καὶ ἑνὸς εἰδικοῦ ὑπαλλήλου.

Βάσει αὐτῶν τῶν προγραμματικῶν κατευθύνσεων προτιθέμεθα νὰ ἐργασθῶμεν καὶ σὰς παρακαλοῦμεν ὅπως τύχωμεν τῆς ὁμοθυμοῦ ὑποστηρίξεώς σας, ὄχι

δὲ μόνον διὰ τῆς ψήφου σας, ἀλλὰ δι' ἐνεργότερας συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν. Διότι ἡμεῖς, ἀπλοὶ διεκπεραιωταὶ τῆς πνευματικῆς ζωτικότητος τοῦ κλάδου, ἔχομεν πρωτίστως ἀνάγκην τῆς ἐπιστημονικῆς συνεργασίας ὅλων τῶν ἰκανῶν πρὸς τοῦτο συναδέλφων, τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἐξ αὐτῶν εὐπορωτέρων καὶ τῆς συμπαραστάσεως ὅλων ἐκεῖνων οἵτινες μακρὰν τῶν μεγάλων κέντρων εὐρισκόμενοι ἢ βεβαρυμένοι ἀπὸ τὸν φόρτον τῆς συνεχοῦς ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, δὲν ἔχουν τὸν χρόνον ἢ τὰ μέσα τῆς δι' ἄλλου τρόπου παρακολουθήσεως τῶν προόδων τῆς ἐπιστήμης τῶν πέραν τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἑνώσεώς των. Ἐὰν δὲν μᾶς ἐνισχύσετε δι' ἐκλεκτῆς συγγραφικῆς συνεργασίας, ἐὰν δὲν μᾶς βοηθήσετε εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐξασφαλίσεως κεφαλαίων, ἐὰν δὲν θερμάνετε τὸ περιοδικὸν μετὰ τὴν συνεχῆ παρακολούθησιν τῆς πνευματικῆς του προσφορᾶς, ἢ προσπάθειά μας θὰ καταλήξῃ εἰς ἀποτυχίαν.

Ἄλλωστε ἡ πρόοδος καὶ καλύτερα ἐμφάνισις τοῦ περιοδικοῦ θ' ἀποτελέσουν τὴν κυριωτέραν συμβολὴν εἰς τὴν ἀρχομένην ἐξόρμησιν διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου καὶ τὴν προβολὴν τῶν ἀγῶνων τῶν χημικῶν μεταξὺ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ἡμεῖς σὰς ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ ἐργασθῶμεν δι' αὐτὸ μετὰ ἐπιμέλειαν καὶ ἐνθουσιασμόν. Ὅτι θὰ διατηρήσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν ἀνεπηρέαστον καὶ εἰς ὑψηλὴν σιάνην τὴν ἐπιστημονικὴν τὴν προσπάθειαν. Ὅτι τὸ ἐπαγγελματικὸν τοῦ μῆμα θὰ ἐπιδιώξωμεν ὅπως καταστῇ τὸ ἀληθῶς ἐλεύθερον βῆμα, ἄξιον ἀνωτέρας μορφώσεως ἐπιστημονικῶν, πρὸς συζήτησιν τῶν ζωτικῶν προβλημάτων τοῦ ἐπαγγέλματός μας. Βάσει αὐτῶν τῶν ἀρχῶν, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὰ Χημικὰ Χρονικά ἐπιστημονικῶς μὲν θὰ ἐξυπηρετήσουν πραγματικῶς τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Ἑθν. Οἰκονομίαν τῆς Χώρας, ἐπαγγελματικῶς δὲ θὰ ἐδραιώσουν τὸν κλάδον καὶ θὰ βοηθήσουν ἀποτελεσματικῶς τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ἐπιδιώξεων.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

ΙΩ. Δ. ΚΑΝΔΗΛΗΣ, Δρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Χημικὸς ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ.

ΓΕΩΡΓ. ΚΟΥΜΟΥΛΟΣ, Δρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Πανεπιστημίου Καϊμπριτζ, Ὑψηλῆς Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΤΟΥΛ, Δρ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, Χημικὸς ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ, Χημικὸς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Χημικὸς Ἐργαστηρίου Ἐρευνῶν Ἰνστιτούτου Νικ. Κανελλόπουλος.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΜΑΝΩΛΚΙΔΗΣ, Χημικὸς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Καθηγητῆς Κολλεγίου Ἀθηνῶν.

Ἄναπληρωματικά Μέλη

ΠΑΥΛΟΣ ΔΗΜΟΤΑΚΗΣ, Χημικὸς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Δ/τῆς—Ἐκδότης Περιοδ. «Χημικὴ Ἐρευνα».

ΜΑΡΙΑ ΠΕΡΤΕΣΗ, Χημικὸς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ΚΩΝΣΤ. ΜΠΕΖΑΣ, Χημικὸς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

## ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Το Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, παρά τὸ γεγονός τῆς ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων του, κατὰ τὴν τακτικὴν ἐτησίαν Γεν. Συνέλευσιν τῶν μελῶν, συνεχίζει τὴν καθιερωθεῖσαν δημοσίευσιν τῶν ἀνακοινώσεων του, διὰ νὰ ἐνημερώνωνται οἱ συνάδελφοι, κυρίως τῶν ἐπαρχίων.

## Βασιλόπηττα.

Κατὰ τὴν ὀργανωθεῖσαν συγκέντρωσιν διὰ τὴν Βασιλόπηττα τοῦ Σ.Χ.Β., ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, ὅλοι οἱ ἐν Ἀθήναις χημικοὶ μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των καὶ εἰς τὴν ἄνω αἴθουσαν τοῦ ἐστιατορίου «Ἑλληνικόν» προσήλθον περὶ τὰ 100 ἄτομα. Τοὺς παρευρεθέντας ἠχρήθη ἐκ ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου, ὁ πρόεδρος Θεόδ. Μαυριδόπουλος καὶ ἐν εἴδει δώρου πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους, προέβη εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς πληροφορίας, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Ἄ. Στράτος ὑπέγραψε τὴν συλλογ. σύμβασιν, τὴν ὑπὸ τοῦ προκατόχου ὑπουργοῦ ἀδίκως κατακρατηθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου, ὅτε συνήφθη αὕτη. Συναδέλφους καὶ ἐγκαρδιότης ἐπεκράτησε μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων, τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι παρέμειναν εἰς τὸ γεῦμα τὸ ὁποῖον ἐπηκολούθησε μετὰ τὴν διανομὴν τῆς Βασιλόπηττας. Τὸ ἀναμνηστικὸν χρυσοῦν νόμισμα ἔλαχεν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου.

## Συλλογικὴ Σύμβασις.

Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς Συλλογικῆς μας Συμβάσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Ἄ. Στράτου παρεπέμφθη αὕτη πρὸς ὑπογραφήν παρά τῶν μετεχόντων τῆς ἀρμοδίας ἐξ ὑπουργῶν πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς. Λόγω ἀπουσίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ διαφόρων ἄλλων λόγων καθυστέρησεν ἡ σύγκλησις τῆς Ἐπιτροπῆς, παρά τὰς προσπάθειας καὶ τὰ διαβήματα τοῦ Συλλόγου. Εἰς τὰ διαβήματα ταῦτα τὸ Συμβούλιον ἐχρησιμοποίησεν ὠρισμένους συναδέλφους ὡς οἱ κ. κ. Ἄ. Μωραϊτίνης, Ἄ. Σμυρνάκης καὶ Δ. Σταματόπουλος καὶ τέλος αὐτὸς ὁ ἴδιος ὑπουργὸς Ἐργασίας, ἐνδιεφέρθη διὰ τὸν τερματισμὸν τῆς ἀδικαιολογήτου ἐκκρεμότητος. Τέλος, ἐδέησε τὴν 10-3-55 νὰ τερματισθῇ ἡ ἐκκρεμότης ὑπογραφείσης τῆς ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. πρωτοκόλλου 9759 δι' ἧς ἡ συλλογικὴ σύμβασις τῆς 20-4-54 ἐγκρίνεται ὡς ἔχει (ἄρα «Χημικά Χρονικά» Τεύχος 3-4)54 σελὶς 18) καὶ τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου ἀσχολεῖται μὲ τὴν παρακολούθησιν τοῦ ζητήματος ἐκ τοῦ σύνεγγυς εἰς τὰς τυπικὰς δια-

τύπώσεις διὰ τὴν δημοσίευσιν, ὅποτε καὶ θὰ ἀνακοινωθῇ δι' ἐγκυκλίου. Ὡς ἀνηγγέλθη κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως, τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου θεωρεῖ τὴν σύμβασιν ὡς μερικὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων χημικῶν Βιομηχανίας καὶ θὰ χρησιμοποίησιν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως, ὡς πρῶτον βῆμα διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν δικαίων ἀξιώσεων τοῦ κλάδου, ἀποβλέπον εἰς τὴν τιμαριθμικὴν προσαρμογὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν χημικῶν βιομηχανίας. Τὴν ἀξίωσιν τῶν χημικῶν περὶ τιμαριθμικῆς προσαρμογῆς τῶν ἀποδοχῶν διευτύσαμεν εἰς ὑπομνήματα διαβιβασθέντα ἀρμοδίως διὰ τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Ἐργατοῦπαλλήλων Ἑλλάδος.

## Γεν. Συνέλευσις.

Μὲ τὴν προσδοκίαν ἀνακοινώσεως ἱκανοποιητικῶν εἰδήσεων, καθυστέρησεν ἡ σύγκλησις τῆς τακτικῆς ἐτησίας Γεν. Συνελεύσεως, ἣτις τελικῶς συνήλθε τὴν 24-2-55 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ε.Ε.Χ. Κατ' αὐτὴν, ἐξετέθησαν τὰ πεπραγμένα τοῦ 1954, ὁ οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς 1954, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1955, ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Προσδιωρίσθη ἡμέρα ἀρχαιρεσιῶν ἡ 13-3-55 καὶ παρουσία δικαστ. ἀντιπροσώπου, ἐξελέγη ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀρχαιρεσιῶν, ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν συναδ. Γ. Ζέππου, Ἄ. Μωυσειδῆ, Ν. Κατσιώτη, Ἄ. Παύλου, Θ. Ξανθάκου καὶ Κ. Ζερβοῦ.

Ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. ἔλαβον τὸν λόγον οἱ συνάδελφοι Κατ. Γεωργακοπούλου, Γ. Ζέππος, Μ. Γεωργαλάκης, Φ. Παρασκευουλᾶκος, Μ. Παλαιογιάννης, Γ. Τσιρώνης, Γ. Ρεγκούτας, Ἄναστ. Δεληγιάννης, Ἄ. Κοτιώνης, Ν. Καρνῆς, Ἄ. Σαργέντης, Φ. Παρασκευουλᾶκος, Κ. Γεωργακοπούλου, Γ. Τσιρώνης, Γ. Ζέππος καὶ τελικῶς ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. συνάδ. Θ. Μαυριδόπουλος, ὅστις ἀπῆντησεν ἐφ' ὄλων τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἔθιξαν οἱ προηγηθέντες ὁμιληταί. Τελικῶς ἀπεφασίσθη ἡ συγκρότησις συσκέψεως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῆς διαδοχῆς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Συλλόγου.

Ἐπὶ τῇ λήξει τῆς θητείας του τὸ Δ.Σ. εὐχαριστεῖ ἅπαντας τοὺς συναδέλφους οἱ ὁποῖοι παντοιοτρόπως ἐνίσχυσαν αὐτὸ εἰς τὰς προσπάθειας ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου καὶ χωρὶς νὰ θεωρῇ τὰ ἐπιτευχθέντα ὡς ἐπιτυχίας, ἐλπίζει ὅτι ὁ Σύλλογος θὰ συνεχίσῃ τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας, συμβάλλον ἐνεργῶς εἰς τὴν διηνεκὴν προσπάθειαν κατακτήσεως καὶ διατηρήσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων. Οἱ Χημικοὶ τῆς Βιομηχανίας, ἀτενίζουν μὲ ἐμπι-

στοσύνην εις τὸ Συνδικαλιστικὸν τῶν Ὀργανων, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων τῶν καὶ ἀπομένει ἐκάστοτε εις τὴν διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, νὰ ἀναπτύξη τὴν ἀπαιτουμένην δραστηριότητα, μὲ βασικὰς προϋποθέσεις, τὴν προσήλωσιν εἰς τὰ συνδικαλιστικὰ ἰδεώδη καὶ τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἔργατι-

κοῦ κινήματος, ἐξυπηρετοῦντος τὴν ἔννοιαν τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης.

Ὅλοι οἱ Χημικοὶ τῆς Βιομηχανίας ὀφείλου νὰ ἐκτελοῦν τὸ καθήκον τῶν, τὸ ὅποιον συνίσταται εἰς τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὸν Σύλλογον.

(Τὸ Δ.Σ. τοῦ Σ.Χ.Β.)

### ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΧΗΜΙΚΩΝ

Κατὰ τὰς γενομένας τὴν 20-1-55 ἀρχαιρείσας συνεκροτήθη ἡ διοίκησις τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Χημικῶν ὡς κατωτέρω :

Ἐποπτικὸν Συμβούλιον. Ἄναστ. Κώνστας, Κ. Ἀσκητόπουλος, Γ. Μάρουγκας.

Διοικητικὸν Συμβούλιον. Θεόδ. Μαυρεϊδόπουλος, Ἐμ. Μαρουλιανός, Μιλτ. Μεντζελόπουλος, Μιχ. Κουμάκης, Κ. Ἀνδρικίδης, Ἥλ. Λύρας, Ἀ. Χούλης.

Ἀναπληρωματικοί. Ἰ. Δοξαράς καὶ Ἀ. Ἀποστόλου διὰ τὸ Δ.Σ. καὶ τοῦ Ἐποπτ. Συμβουλίου Ν. Κατσιώτης.

Ἡ νέα διοίκησις τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀτενίζουσα εἰς τὴν προώθησιν τῶν ὑφισταμένων θεμάτων ἐνδιαφερόντων τοὺς συνεταίρους καλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐκ τῶν συναδέλφων, ὅπως ζητήσωσι τὴν ἐγγραφὴν τῶν καὶ δηλοῖ ὅτι πᾶσα ἐπιδίωξις ἀποκτήσεως καὶ ἐτέρας ἐκτάσεως οἰκοπεδικῆς, θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνδιαφερομένων μελῶν.

(Ἐκ τοῦ Συνεταιρισμοῦ)

# “ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΣΑΣ,” ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.Ε.Χ.